

MINISTER
SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, 3 stycznia 2018 r.

DL-II-434-1/17
180104 - 00877

Data rejestracji
Nr dziennika AP1
Oryginał dla PDE
Udostępniono BBK
SPK

Według rozdzielnika

Na podstawie § 36 w zw. z § 40 ust.1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. poz. 979) uprzejmie informuję, że na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny zamieszczony został **projekt ustawy o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz niektórych innych ustaw** wraz z uzasadnieniem, oceną skutków regulacji oraz tabelą zbieżności (numer z wykazu prac legislacyjnych UC 104). Zwracam się z uprzejmą prośbą o przedstawienie opinii projektu w terminie 1 miesiąca od dnia otrzymania niniejszego pisma.

Jednocześnie wyjaśniam, że głównym celem projektu jest implementacja do prawa polskiego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2016, str. 1, z późn. zm.; dalej: dyrektywa).

Zgodnie z art. 19 dyrektywy, jej wdrożenie do krajowych porządków prawnych powinno nastąpić do dnia 9 czerwca 2018 r.

Uprzejmie proszę, aby zgłaszane uwagi przysyłać również pocztą elektroniczną na adres: Agnieszka.Golaszewska@ms.gov.pl i Agata.Srokowska@ms.gov.pl.

Jednocześnie informuję, że wersja elektroniczna projektu wraz z uzasadnieniem, oceną skutków regulacji oraz tabelą zgodności została przesłana również na adresy poczty elektronicznej kierowanych przez Państwa organizacjami.

Z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Łukasz Piechok
Przewodniczący

U S T A W A

z dnia

**o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz niektórych innych
ustaw^{1),2)}**

Art. 1. W ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. nr 153 poz. 1503, z późn.zm.³⁾):

1) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Czynem nieuczciwej konkurencji jest ujawnienie, wykorzystanie lub pozyskanie cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

2. Przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, które jako całość lub w szczególnym zestawieniu i zbiorze ich elementów, nie są powszechnie znane osobom, które zwykle zajmują się tym rodzajem informacji albo nie są łatwo dostępne dla takich osób, o ile przedsiębiorca uprawniony do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi podjął uzasadnione, w danych okolicznościach, działania w celu zachowania ich w poufności.

3. Pozyskanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w szczególności, gdy następuje bez zgody przedsiębiorcy uprawnionego do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi i wynika z nieuprawnionego dostępu, przywłaszczenia, kopiowania dokumentów, przedmiotów, materiałów, substancji, plików elektronicznych obejmujących te informacje lub umożliwiających wnioskowanie o ich treści.

4. Wykorzystanie lub ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w szczególności, gdy następuje bez zgody przedsiębiorcy uprawnionego do korzystania z informacji lub rozporządzania

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2016, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawę z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. poz. 959, 1693 i 1804, z 2005 r. poz. 68, z 2007 r. poz. 1206, z 2009 r. poz. 1540 oraz z 2017 r. poz. 1132.

nimi i narusza ustawowy lub umowny obowiązek ograniczenia ich wykorzystywania lub ujawniania albo gdy zostało dokonane przez osobę, która pozyskała te informacje dokonując czynu nieuczciwej konkurencji.

5. Pozyskanie, wykorzystanie lub ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa stanowi czyn nieuczciwej konkurencji także wówczas, gdy w chwili ich pozyskania, wykorzystania lub ujawniania osoba wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła wiedzieć, że informacje zostały pozyskane bezpośrednio lub pośrednio od tego, kto wykorzystał lub ujawnił je w okolicznościach określonych w ust. 4, a gdy informacje zostały pozyskane na podstawie nieodpłatnej czynności prawnej - również wtedy, gdy osoba ta o tym nie wiedziała, ani przy zachowaniu należytej staranności nie mogła wiedzieć.

6. Wykorzystywanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa polegające na produkowaniu, oferowaniu, wprowadzaniu do obrotu, a także przywozie, wywozie i przechowywaniu w tych celach towarów stanowi czyn nieuczciwej konkurencji, jeżeli osoba dokonująca wskazanej czynności wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła wiedzieć o tym, że cechy, proces wytwarzania lub zbywania tych towarów zostały w znacznym stopniu ukształtowane w następstwie czynu określonego w ust. 1, dokonanego w okolicznościach określonych w ust. 4.

7. Pozyskanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji, jeżeli nastąpiło w wyniku niezależnego odkrycia lub wytworzenia, obserwacji, badania, rozłożenia na części, testowania przedmiotu dostępnego publicznie lub posiadanego zgodnie z prawem przez osobę, która pozyskała informacje i której uprawnienie do pozyskania informacji nie było ograniczone w chwili ich pozyskania.

8. Pozyskanie, ujawnienie i wykorzystanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji, gdy nastąpiło w celu ochrony interesu chronionego prawem, w ramach wykonywania prawa do swobody wypowiedzi lub w ramach ujawnienia nieprawidłowości, uchybienia, działania z naruszeniem prawa w celu ochrony interesu publicznego lub gdy ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa wobec przedstawicieli pracowników w związku z pełnieniem przez nich funkcji na podstawie przepisów prawa było niezbędne dla prawidłowego wykonywania tych funkcji.”;

2) w art. 18 dodaje się ust. 3 – 5 w brzmieniu:

„3. W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11, sąd na wniosek uprawnionego może zobowiązać pozwanego do podania do publicznej wiadomości informacji o wyroku albo treści wyroku, w oznaczony sposób i w oznaczonym zakresie, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na okoliczności dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, w szczególności sposób dokonania czynu, wartość informacji, których dotyczył czyn, skutek czynu oraz prawdopodobieństwo dokonania czynu nieuczciwej konkurencji w przyszłości, a w przypadku, jeżeli pozwanym jest osoba fizyczna - jeżeli dodatkowo nie sprzeciwia się temu uzasadniony interes pozwanego, w szczególności względ na ochronę jego dóbr osobistych.

4. W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11, sąd zamiast uwzględnienia żądania określonego w ust. 1 pkt 1 może, na wniosek pozwanego, zobowiązać go do zapłaty na rzecz powoda stosownego wynagrodzenia za korzystanie z informacji, nie dłużej jednak, niż do ustania stanu tajemnicy, jeżeli:

- 1) pozwany w chwili wykorzystywania lub ujawniania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie wiedział, ani przy zachowaniu należytej staranności nie mógł wiedzieć, że informacje te pozyskano od osoby, która je wykorzystwała lub ujawniła w okolicznościach określonych w art. 11 ust. 4;
- 2) uwzględnienie żądania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 spowodowałoby dla pozwanego niewspółmierne szkody;
- 3) zobowiązanie do zapłaty wynagrodzenia nie narusza uzasadnionego interesu powoda.

5. W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11, uprawniony może żądać, zamiast odszkodowania określonego w ust. 1 pkt 4, naprawienia szkody przez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu, które byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego przedsiębiorcę zgody na korzystanie z informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.”;

- 3) w art. 20 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli czyn nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11 stanowi jednocześnie zbrodnię albo występki, art. 442¹ § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny nie stosuje się. W takim przypadku termin przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody nie może skończyć się później, niż z upływem lat dwudziestu od dnia popełnienia przestępstwa.”;

4) w art. 23 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Karze określonej w ust. 1 podlega kto ujawnia lub wykorzystuje informację stanowiącą tajemnicę przedsiębiorstwa, z którą zapoznał się biorąc udział w rozprawie lub innych czynnościach postępowania sądowego dotyczącego roszczeń z tytułu czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11 albo poprzez dostęp do akt takiego postępowania, jeżeli w postępowaniu tym została wyłączona jawność rozprawy.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 739 § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 739 § 1. Wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia sąd może uzależnić od złożenia przez uprawnionego kaucji na zabezpieczenie roszczeń obowiązanego lub, stosownie do okoliczności, innych osób, powstałych w wyniku wykonania postanowienia o zabezpieczeniu. Z kaucji tej będzie przysługiwało obowiązanemu, lub, stosownie do okoliczności, innym osobom dotkniętym wykonaniem postanowienia o zabezpieczeniu, pierwszeństwo zaspokojenia przed innymi należnościami zaraz po kosztach egzekucyjnych.”;

2) po art. 755 dodaje się art. 755¹ w brzmieniu:

„Art. 755¹. W sprawach dotyczących roszczeń z tytułu czynów nieuczciwej konkurencji polegających na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa, w których udzielono zabezpieczenia polegającego na ustanowieniu zakazów, nakazów lub zajęciu rzeczy ruchomych, mającego na celu zaprzestanie wykorzystywania tajemnicy przedsiębiorstwa, sąd może, na wniosek obowiązanego, zamiast tych środków nakazać obowiązanemu złożenie na rachunek depozytowy Ministerstwa Finansów odpowiedniej sumy pieniężnej dla zabezpieczenia roszczeń uprawnionego z tytułu dalszego wykorzystywania tajemnicy przedsiębiorstwa. Postanowienie może zapaść tylko po przeprowadzeniu rozprawy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2017 r., poz. 229 i 1132) w art. 4 pkt 17 otrzymuje brzmienie:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, z 2017 r. poz. 67, 85, 187, 768, 933, 1311, 1136, 1452, 1475, 1527, 1596, 1727, 1823, 1860, 1948, 2138, 2260 i 2261.

„17) tajemnicy przedsiębiorstwa – rozumie się przez to tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r., poz. 1503, z późn. zm.);”.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 9 czerwca 2018 r.

Opracowano pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Legislacyjnego

Andrzej Ryng
sędzia

UZASADNIENIE

I. Cele projektu

Celem projektowanej ustawy jest transpozycja do prawa polskiego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskaniem, wykorzystaniem i ujawnianiem (dalej powoływanej jako „dyrektywa 2016/943/UE“).

Dyrektywa 2016/943/UE stanowi podsumowanie blisko 5-letnich prac prowadzonych przez organy Unii Europejskiej w celu harmonizacji przepisów dotyczących standardów ochrony informacji poufnych przedsiębiorstwa⁵⁾. W świetle założeń dyrektywy, ma ona służyć ustanowieniu minimalnego standardu w zakresie zasad ochrony informacji poufnych przedsiębiorstwa jako narzędzia zarządzania konkurencyjnością oraz innowacyjnością. Przewiduje zatem, co do zasady, model harmonizacji minimalnej - z szeregiem wyjątków zawartych w szczególności w art. 3, 5 oraz 8 powołanej dyrektywy, zmierzających w kierunku pełnego ujednoczenia ustawodawstw państw członkowskich Unii Europejskiej m.in. w zakresie definicji zgodnego z prawem pozyskiwania, wykorzystywania i ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa, okoliczności, w których przedsiębiorca nie uzyska ochrony prawnej, pomimo pozyskania, ujawnienia lub wykorzystania informacji stanowiącej tajemnicę jego przedsiębiorstwa, czy terminu przedawnienia roszczeń z tytułu bezprawnych działań odnoszących się do tajemnicy przedsiębiorstwa. Przyjęty przez ustawodawcę europejskiego model harmonizacji minimalnej w procesie implementacji dyrektywy oznacza, iż poziom ochrony informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w systemach prawnych poszczególnych państw członkowskich nie może być niższy, niż określony w dyrektywie. Obowiązujące obecnie w państwach członkowskich przepisy krajowe tworzą nierówny poziom ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa na obszarze Unii

⁵⁾ Wniosek: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych przed ich bezprawnym pozyskaniem, wykorzystaniem i ujawnianiem, COM (2013) 813 final.

Europejskiej. Powyższe różnice mogą zniechęcać przedsiębiorców do podejmowania działalności o charakterze transgranicznym, a w konsekwencji - wywierać negatywny wpływ na funkcjonowanie wspólnego rynku.

Podstawę prawną dla dyrektywy 2016/943/UE stanowi art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej powoływanego jako „TFUE”). Przewiduje on przyjęcie unijnych przepisów harmonizujących przepisy krajowe, gdy jest to niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy, jej wdrożenie do krajowych porządków prawnych powinno nastąpić nie później, niż do dnia 9 czerwca 2018 r.

Ze względu na specyfikę przedmiotu regulacji, transpozycja musi mieć kompleksowy charakter i dotyczyć kilku dziedzin prawa. Dotyczy to przede wszystkim obszarów prawa cywilnego materialnego i prawa cywilnego procesowego, a także – w zakresie definicji i instytucji z zakresu publicznoprawnego egzekwowania prawa – prawa konkurencji oraz prawa karnego.

Obecny stan prawny w Polsce w obszarach, których dotyczy dyrektywa 2016/943/UE odbiega od standardu wyznaczonego w tej dyrektywie. Implikuje to konieczność interwencji legislacyjnej w zakresie materii regulowanej w kilku aktach prawnych – ustawie z 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji⁶⁾ (dalej powoływanej także jako „u.z.n.k.”), ustawie z 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego⁷⁾ (dalej powoływanej także jako „k.p.c.”) oraz ustawie z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów⁸⁾ (dalej powoływanej także jako „u.o.k.i.k.”).

II. Proponowany sposób realizacji celów projektu

W celu transpozycji dyrektywy 2016/943/UE proponuje się nowelizację wskazanych wyżej ustaw, które dotyczą problematyki objętej wymienioną dyrektywą.

Za takim sposobem implementacji przemawia przede wszystkim fakt, że od ponad 20 lat w polskim porządku prawnym bezprawne działania odnoszące się do tajemnicy przedsiębiorstwa są traktowane jako czyn nieuczciwej konkurencji, zaś sama ochrona tajemnicy jest realizowana w oparciu o przepisy u.z.n.k. Dodać należy, że traktowanie

⁶⁾ Dz. U. z 2003 r., poz. 1503, z późn. zm.

⁷⁾ Dz. U. z 2016 r., poz. 1822, z późn. zm.

⁸⁾ Dz. U. z 2017 r., poz. 229, z późn. zm.

bezprawnego naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa jako czynu nieuczciwej konkurencji w prawie polskim ma tradycję ponad 90-letnią. Znajduje swój początek w ustawie z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, której art. 10 poświęcony był właśnie bezprawnemu wykorzystaniu tajemnicy przedsiębiorstwa⁹⁾.

Obecnie obowiązujące przepisy u.z.n.k. w zakresie tajemnicy przedsiębiorstwa obejmują zagadnienia:

- zdefiniowania informacji chronionej jako tajemnica przedsiębiorstwa (tzn. określenia jej zakresu przedmiotowego),
- oznaczenia działań względem tajemnicy przedsiębiorstwa, które stanowią czyn nieuczciwej konkurencji (przekazanie, ujawnienie oraz wykorzystanie);
- oznaczenia sankcji przewidzianych w przypadkach czynu nieuczciwej konkurencji dotyczących tajemnicy przedsiębiorstwa – w tym zakresie regulacja u.z.n.k. pozostaje autonomiczna, względem ogólnych przepisów prawa cywilnego.

Wskazane zagadnienia odpowiadają obszarom, których dotyczy dyrektywa 2016/943/UE i w których przepisy u.z.n.k. odbiegają od przepisów dyrektywy. W konsekwencji, implementacja przedmiotowej dyrektywy powinna objąć przede wszystkim nowelizację przepisów u.z.n.k. dotyczących wymienionych kwestii. Próba całościowego uregulowania zagadnień dotyczących naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa poza przepisami u.z.n.k. oznaczałaby odejście od (niebudzącej wątpliwości oraz ukształtowanej historycznie) koncepcji traktowania bezprawnego działania w odniesieniu do tajemnicy przedsiębiorstwa jako czynu nieuczciwej konkurencji. Jednocześnie wskazać trzeba, że implementacja przepisów dyrektywy 2016/943/UE w drodze zmiany przepisów u.z.n.k. podkreśla znaczenie ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa dla rozwoju oraz utrzymania prawidłowej konkurencji na rynku – na co zwraca uwagę także preambuła dyrektywy 2016/943/UE¹⁰⁾. Tym samym, proponowany sposób transpozycji podkreśla związek między celem polskich przepisów, a jednym z celów dyrektywy.

Przewidziane w dyrektywie 2016/943/UE rozwiązania procesowe w zakresie postępowania zabezpieczającego nie mają charakteru na tyle wyjątkowego, aby wykluczyć ich umieszczenie w k.p.c. Podkreślić należy, że przepisy k.p.c. o postępowaniu zabezpieczającym zawierają także przepisy szczególne, tj. znajdujące

⁹⁾ Dz. U. z 1926 r., poz. 559, z późn. zm.

¹⁰⁾ Por. motywy 1, 2, 28 preambuły dyrektywy 2016/943.

zastosowanie w ściśle określonych rodzajach spraw, np. o rozwód, separację, czy określenie sposobu sprawowania pieczy nad osobą małoletnią. Zatem, umieszczenie w k.p.c. dodatkowych przepisów, które znajdą zastosowanie wyłącznie w postępowaniach dotyczących czynu nieuczciwej konkurencji, polegającego na pozyskaniu, ujawnieniu lub wykorzystaniu tajemnicy przedsiębiorstwa, nie zaburzy systematyki omawianej ustawy.

Przeciwko modelowi transpozycji dyrektywy w postaci nowej ustawy przemawia również rozmiar oraz charakter zmiany w u.o.k.i.k. Zmiana wymienionej ustawy dotyczy pojedynczego przepisu, a nadto – ma charakter techniczny i obejmuje odwołanie do przepisu znowelizowanej u.z.n.k..

Wreszcie jako uzasadnienie przyjętego modelu transpozycji wskazać trzeba, że charakter poszczególnych przepisów dyrektywy oraz ich przynależność do określonych dziedzin prawa nie budzi wątpliwości. Dyrektywa nie zawiera przepisów, co do których nie można w polskim porządku prawnym wskazać aktu normatywnego, którego zmiana byłaby konieczna w celu transpozycji rozwiązania przewidzianego w dyrektywie.

III. Struktura projektu ustawy

Proponuje się następującą strukturę projektu ustawy:

- 1) Zmiany w u.z.n.k.
- 2) Zmiany w k.p.c.
- 3) Zmiana w u.o.k.i.k.
- 4) Przepis końcowy.

IV. Zmiany w u.z.n.k. – art. 1 projektu

Art. 1 pkt 1 projektu (zmieniający art. 11 u.z.n.k.)

Powołany przepis zawiera definicję tajemnicy przedsiębiorstwa, opartą na definicji zamieszczonej w dyrektywie 2016/943/UE, ogólną definicję czynu nieuczciwej konkurencji w odniesieniu do informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, a także szczególne rozwiązania w zakresie zakwalifikowania (albo niezakwalifikowania) określonych działań jako czynów nieuczciwej konkurencji. W omawianym zakresie projekt stanowi transpozycję art. 1 - 5 dyrektywy 2016/943/UE.

Art. 11 ust. 1 u.z.n.k. w proponowanym brzmieniu przewiduje, że czynem nieuczciwej konkurencji w odniesieniu do cudzych informacji stanowiących tajemnicę

przedsiębiorstwa jest ich ujawnienie, wykorzystanie lub pozyskanie. Dotychczasowe brzmienie powołanego przepisu nie sankcjonowało działania polegającego na pozyskaniu takich informacji. W tym zakresie u.z.n.k. pozostawała niezgodna z art. 1 ust. 1 dyrektywy 2016/943/UE. Jednocześnie, powołany przepis dyrektywy zawiera wymóg, aby opisane w nim zachowanie było działaniem bezprawnym. Implementacja tego wymogu nie wymaga jednak literalnego wpisania cechy bezprawności do projektowanej treści art. 11 ust. 1 u.z.n.k.: z art. 3 u.z.n.k. wynika już bowiem, że zakwalifikowanie określonego działania jako czynu nieuczciwej konkurencji jest możliwe wyłącznie wówczas, jeżeli działanie takie pozostaje sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami (a zatem – gdy pozostaje bezprawne). W istocie zatem, na tle przepisów u.z.n.k. czyn nieuczciwej konkurencji zawiera implicite cechę bezprawności. W tym zakresie art. 3 u.z.n.k. stanowi dopełnienie art. 11 ust. 1 powołanej ustawy.

Określenie czynu nieuczciwej konkurencji w odniesieniu do cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa za pomocą czynności ujawnienia, wykorzystania lub pozyskania stanowi wierne odzwierciedlenie art. 1 ust. 1 dyrektywy 2016/943/EU. Także Porozumienie w sprawie handlowych aspektów własności intelektualnej (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights, TRIPS), którego stroną Polska pozostaje od 1994 r., w art. 39 ust. 2 przewiduje, że strony TRIPS zapewnią osobom fizycznym i prawnym ochronę ich informacji poufnych przed ich ujawnieniem, nabyciem (pozyskaniem) lub użyciem (wykorzystaniem). Wskazana, zarówno w dyrektywie 2016/943/UE, jak i w TRIPS, triada zachowań stanowiących naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa przemawia za właśnie takim ukształtowaniem nowego brzmienia ustępu 1 w art. 11 u.z.n.k. Determinuje też konieczność eliminacji z przepisu znamienia czasownikowego obejmującego "przekazanie" informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, które znajduje się w obecnym brzmieniu ustępu 1 art. 1 u.z.n.k. Należy jednak podkreślić, że w istocie jest to zabieg o charakterze wyłącznie redakcyjnym, a nie merytorycznym. Celem nowelizacji nie jest bowiem zawężenie w jakimkolwiek zakresie ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa ukształtowanej na podstawie przepisów obecnie obowiązujących. Projektowana zmiana oparta jest na założeniu szerokiej interpretacji pojęcia "ujawnienia", obejmującej także wszelkie przypadki "przekazania" informacji - nawet, jeżeli przekazanie nie prowadzi bezpośrednio do ich ujawnienia. Nie sposób bowiem przyjąć, aby dyrektywa 2016/943/UE nie sankcjonowała np. działania polegającego na

wręczeniu przez osobę nieuprawnioną osobie trzeciej nośnika zawierającego informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, zabezpieczone technicznie przed dostępem. Działanie takie należy potraktować jako ujawnienie przedmiotowych informacji (w szerokim znaczeniu) - mimo, że nie czyni ono informacji bezpośrednio dostępnymi dla odbiorcy nośnika.

Realizacja przewidzianego w przepisach dyrektywy 2016/943/UE minimalnego charakteru harmonizacji wymaga usunięcia z treści art. 11 u.z.n.k. ust. 2 w dotychczasowym brzmieniu. Powołany przepis przewiduje, że pracownik przedsiębiorcy jest zobowiązany do przestrzegania zakazu ujawniania, wykorzystania lub przekazywania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa przez okres lat 3 od dnia ustania stosunku pracy (lub innego stosunku prawnego, na podstawie którego świadczy pracę na rzecz przedsiębiorcy). Omawiana regulacja traktowana jest jako ograniczająca ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa - wspomniany przepis przewiduje w stosunku do pracownika ograniczenie czasu ochrony tajemnicy do 3 lat od dnia ustania stosunku pracy (por. A. Michalak, Komentarz do art. 11 u.z.n.k., System Informacji Prawnej LEX). Tego rodzaju ograniczenia czasu ochrony informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie przewidują natomiast przepisy dyrektywy 2016/943/UE – w odniesieniu do żadnej kategorii podmiotowej. Skoro zatem dyrektywa ustanawia minimalny standard ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, w którym nie mieszczą się jakiegokolwiek czasowe ograniczenia tej ochrony, to oznacza, że przewidujący takie ograniczenia przepis prawa krajowego (art. 11 ust. 2 u.z.n.k. w obecnym brzmieniu) byłby niezgodny z przepisami dyrektywy 2016/943/UE. Zatem, prawidłowa implementacja omawianej dyrektywy wymaga usunięcia wskazanego ograniczenia z krajowego systemu prawnego.

Projektowany art. 11 ust. 2 u.z.n.k. zawiera definicję tajemnicy przedsiębiorstwa i stanowi implementację art. 2 pkt 1 dyrektywy 2016/943/UE. W obecnym stanie prawnym definicję tajemnicy przedsiębiorstwa zawiera art. 11 ust. 4 u.z.n.k. Nie zapewnia on zgodności polskiego prawa z art. 2 pkt 1 dyrektywy 2016/943/UE. W literaturze przedmiotu zwraca się uwagę na trzy aspekty, w których polska definicja tajemnicy przedsiębiorstwa różni się od definicji przewidzianej w przepisach dyrektywy 2016/943/UE:

- art. 11 ust. 4 u.z.n.k. w obecnym brzmieniu przewiduje, że tajemnicę przedsiębiorstwa stanowią informacje, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich w poufności, podczas gdy dyrektywa wymaga podjęcia przez przedsiębiorcę rozsądnych w danych okolicznościach działań – w celu zachowania ich w poufności. Dyrektywa podnosi zatem względem przedsiębiorcy, który dąży do ochrony informacji przedsiębiorstwa, poziom wymagań konieczny dla uzyskania takiej ochrony. Należy przy tym zauważyć, że dyrektywa posługuje się terminologią ("rozsądne działania"), która w tym kontekście nie jest używana w języku polskich aktów normatywnych - stanowiących raczej o działaniach z należytą starannością, czy starannością wymaganą w stosunkach danego rodzaju (art. 355 § 1 i 2 kc). W związku z tym projekt, zamiast pojęcia "rozsądnych działań" posługuje się pojęciem "działań uzasadnionych w danych okolicznościach", rozumiejąc pod wskazanym pojęciem czynności, które przedsiębiorca działający z należytą starannością zawodową powinien podjąć w celu ochrony informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa przed ich pozyskaniem, ujawnieniem lub wykorzystaniem przez osobę nieuprawnioną;

- art. 2 pkt 1 dyrektywy 2016/943/UE przewiduje, że ochronie jako tajemnica przedsiębiorstwa podlegają informacje poufne – które nie są znane w całości lub w ich szczególnym zbiorze lub zestawieniu¹¹⁾. Tego rodzaju doprecyzowania nie zawiera definicja obecna w polskim porządku prawnym;

- art. 11 ust. 4 u.z.n.k. w obecnym brzmieniu jako tajemnicę przedsiębiorstwa określa informacje, które nie zostały ujawnione do wiadomości publicznej (a zatem ujawnione ogółowi). Z kolei art. 2 pkt 1 dyrektywy 2016/943/UE wymaga, aby ochroną objąć informacje, które nie zostały ujawnione do wiadomości osób, które zwykle zajmują się tym rodzajem informacji, ani nie są dla takich osób łatwo dostępne (por. Z. Pinkalski, Tajemnica tajemnicy nierówna, Rzeczpospolita z 14.07.2017 r.).

¹¹⁾ Na marginesie należy zwrócić uwagę na nieściśłość polskiego tłumaczenia art. 2 pkt 1 dyrektywy 2016/943/UE. Omawiany element definicji tajemnicy przedsiębiorstwa w polskim tłumaczeniu dotyczy informacji poufnych „w tym sensie, że (...) w szczególnym zestawie i zbiorze ich elementów nie są znane...”. Użyte w omawianym fragmencie definicji pojęcia „zestawu” oraz „zbioru” mają taki sam zakres – oznaczają bowiem pewien zespół informacji wyłączony z całości. Jednocześnie, nie odpowiadają one innym wersjom językowym dyrektywy, które – w omawianej części definicji – posługują się dwoma różnymi kryteriami (a nie jednym kryterium opisanym za pomocą dwóch synonimicznych określeń). Użyte w nich wyrażenia należy raczej tłumaczyć jako zbiór (w znaczeniu zespołu informacji wyłączonych z całości) oraz zestawienie (w znaczeniu wzajemnego układu tych informacji względem siebie). W istocie zatem, art. 2 pkt 1 dyrektywy 2016/943/UE stanowi, że tajemnica przedsiębiorstwa obejmuje informacje poufne „w tym sensie, że (...) w szczególnym zbiorze i zestawieniu nie są znane ...”.

W konsekwencji, projektowany art. 11 ust. 2 u.z.n.k. przewiduje w omawianych obszarach dostosowanie polskiej definicji tajemnicy przedsiębiorstwa do definicji zawartej w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2016/943/UE. Jednocześnie, z uwagi na zawarte w kolejnych jednostkach redakcyjnych projektowanego przepisu odwołania do pojęcia tajemnicy przedsiębiorstwa, zasadnym jest zamieszczenie definicji tego pojęcia w ustępie 2 art. 11 znowelizowanej u.z.n.k.

Art. 11 ust. 3 u.z.n.k. w projektowanym brzmieniu stanowi implementację art. 4 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2016/943/UE. Zgodnie z powołanym przepisem dyrektywy, projektowana regulacja przesądza, że pozyskanie informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorstwa jest bezprawne (a zatem – stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu u.z.n.k.) w każdym przypadku, jeżeli nastąpiło bez zgody przedsiębiorcy uprawnionego do rozporządzania informacjami i jednocześnie wynika z nieuprawnionego dostępu, przywłaszczenia lub kopiowania dokumentów, przedmiotów, materiałów, substancji lub plików elektronicznych. Nie wymaga natomiast zmiany przepisów u.z.n.k., transpozycja art. 4 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2016/943/UE – norma prawna implementująca wskazany przepis zawarta jest bowiem w art. 3 u.z.n.k., który (jak wskazano wyżej) uzupełnia definicję czynu nieuczciwej konkurencji, odnoszącego się do informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, zawartą w art. 11 ust. 1 u.z.n.k.

Projektowany art. 11 ust. 4 u.z.n.k. implementuje art. 4 ust. 3 dyrektywy 2016/943/UE. W ślad za dyrektywą projektowana regulacja przesądza, że wykorzystanie lub ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa jest bezprawne (a zatem stanowi czyn nieuczciwej konkurencji) w każdym przypadku, gdy następuje bez zgody przedsiębiorcy uprawnionego do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi i jednocześnie stanowi naruszenie umownego lub ustawowego obowiązku ograniczenia wymienionych działań, albo, gdy wskazane działania podejmowane są przez osobę, która pozyskała informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa bezprawnie (czyli dokonując czynu nieuczciwej konkurencji).

Projektowany art. 11 ust. 5 implementuje art. 4 ust. 4 dyrektywy 2016/943/UE. Powołany przepis sankcjonuje pozyskiwanie, wykorzystywanie i ujawnianie informacji

stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa przez osobę, która – w chwili podejmowania wskazanych działań – wiedziała lub z łatwością mogła się dowiedzieć, że dotyczą one informacji pozyskanych od osoby, która naruszyła ustawowy lub umowny obowiązek ograniczenia ich wykorzystywania i ujawniania. Tworzy zatem ramy prawne dla konstruowania odpowiedzialności nie tylko tego, kto pozyskuje, ujawnia lub wykorzystuje informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, ale również tego, kto w dalszej kolejności wchodzi w posiadanie tych informacji (a także ujawnia je lub wykorzystuje), pozostając w złej wierze. Jednocześnie projektowany art. 11 ust. 5 in fine rozszerza odpowiedzialność także na te osoby, które pozyskały informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa w dobrej wierze – jeżeli czynność prawna, na podstawie której nastąpiło pozyskanie, była nieodpłatna. Tak ukształtowany przepis nie narusza dyrektywy 2016/943/UE – z uwagi na wspomniany minimalny charakter harmonizacji przewidziany w dyrektywie. Opiera się na założeniu (uzasadnionym doświadczeniem życiowym), że jeżeli czynność prawna, na podstawie której następuje pozyskanie informacji, jest nieodpłatna, często jej przedmiotem są informacje pozyskane z naruszeniem prawa. Regulacja ta stanowi niezmienną kontynuację rozwiązania, które w aktualnym stanie prawnym jest obecne w art. 11 ust. 3 zdanie 1 u.z.n.k. Należy także podkreślić, że wpisuje się ono systemowo w szereg przepisów prawa cywilnego, na podstawie których strony odpłatnej czynności prawnej uzyskują – z mocy decyzji ustawodawcy – szerszą ochronę swoich interesów, niż strony czynności prawnej nieodpłatnej. Do przepisów tych należą np. art. 83 § 2, 528 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, czy art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece. Należy przy tym podkreślić, że fakt pozyskania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w dobrej wierze nie pozostaje bez znaczenia dla charakteru oraz zakresu odpowiedzialności z tytułu popełnienia czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11 u.z.n.k. Projektowany ust. 4 art. 18 u.z.n.k. pozwala bowiem sądowi w takich przypadkach na nieuwzględnienie żądania zaniechania niedozwolonych działań (tj. żądania zaniechania wykorzystywania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa), a zamiast tego - na zasądzenie na rzecz powoda opłaty z tytułu korzystania z informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa. Z kolei projektowany ust. 3 art. 18 uzależnia możliwość podania wyroku do publicznej wiadomości od oceny przez sąd wszystkich okoliczności stanu faktycznego.

Niewątpliwie do takich okoliczności należy także działanie pozwanego w dobrej lub złej wierze na etapie pozyskania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

Projektowany art. 11 ust. 6 u.z.n.k. stanowi implementację art. 4 ust. 5 dyrektywy 2016/943/UE. Sankcjonuje działania polegające na produkowaniu, oferowaniu oraz wprowadzaniu do obrotu (a także przywozie, wywozie lub przechowywaniu w tych celach) towarów, których cechy, proces produkcji lub wprowadzania na rynek zostały znacznie ukształtowane w następstwie czynu nieuczciwej konkurencji określonego w ust. 1 powołanego przepisu u.z.n.k. Proponowane brzmienie przepisu uwzględnia definicję „towaru stanowiącego naruszenie” tajemnicy przedsiębiorstwa zawartą w art. 2 pkt 4 dyrektywy 2016/943/UE.

Projektowane art. 11 ust. 7 oraz 8 u.z.n.k. stanowią implementację art. 3 oraz 5 dyrektywy 2016/943/UE.

Pierwszy z projektowanych przepisów określa – w ślad za art. 3 ust. 1 dyrektywy 2016/943/UE – katalog takich działań w stosunku do informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, które nie mają charakteru bezprawnego (a zatem – nie stanowią czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów u.z.n.k.). Jednocześnie, osobnego przepisu implementującego nie wymaga art. 3 ust. 2 dyrektywy 2016/943/UE. W polskim systemie prawnym norma zawierająca transpozycję omawianego przepisu wynika z art. 3 u.z.n.k. Zgodnie z powołanym przepisem czynem nieuczciwej konkurencji w stosunku do informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa jest jedynie działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami. A contrario: skoro pozyskania, ujawnienia lub wykorzystania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa wymagają przepisy prawa krajowego lub przepisy prawa UE, to takie działanie nie ma cechy bezprawności, z uwagi na brak sprzeczności z prawem (a zatem nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu u.z.n.k.)

Z kolei drugi z projektowanych przepisów – w ślad za art. 5 dyrektywy 2016/943/UE – legitymizuje pozyskanie, ujawnienie lub wykorzystanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, w sytuacji, gdy wymienione działania są uzasadnione ze względu na określone wartości, którym ustawodawca europejski przyznaje prymat nad potrzebą ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa (a zatem i interesów przedsiębiorcy). W istocie zatem omawiana regulacja rozstrzyga konflikt dóbr – zgodnie

z hierarchią określoną w art. 5 dyrektywy 2016/943/UE. Z mocy samego prawa (ex lege) wyłącza bezprawność działań odnoszących się do tajemnicy przedsiębiorstwa, pozbawiając te działania cechy czynu nieuczciwej konkurencji. Projektowana regulacja – w ślad za powołanym przepisem dyrektywy 2016/943/UE – wskazuje, że pozyskanie, ujawnienie oraz wykorzystanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji, jeżeli:

- nastąpiło w celu ochrony interesu chronionego prawem; lub
- nastąpiło w ramach wykonywania prawa do swobody wypowiedzi; lub
- nastąpiło w ramach ujawnienia nieprawidłowości, uchybienia, działania z naruszeniem prawa w celu ochrony interesu publicznego; lub
- ujawnienie przedmiotowych informacji wobec przedstawicieli pracowników w związku z wykonywaniem przez nich funkcji na podstawie przepisów prawa było niezbędne dla prawidłowego wykonywania tych funkcji.

Należy podkreślić, że na podstawie powołanego przepisu uzyska ochronę ten, kto swoje działania podejmował będzie w ramach wykonywania oznaczonego uprawnienia (określonych przez przepisy prawa i ukształtowanych na podstawie orzecznictwa sądowego) lub w oznaczonym celu – co, w przypadku sporu, zapewnić ma prawidłową równowagę i wyważenie sprzecznych interesów stron.

Art. 1 ust. 2 projektu (zmieniający art. 18 u.z.n.k.)

Omawiana część projektu ustawy implementuje art. 13 - 15 dyrektywy 2016/943/UE. Obejmuje zagadnienia sankcji cywilnoprawnych w przypadku ustalenia w sądowym postępowaniu cywilnym, że został dokonany czyn nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11 u.z.n.k. Proponowany sposób implementacji polega na uzupełnieniu art. 18 u.z.n.k. (dotyczącego właśnie sankcji cywilnych stosowanych w odniesieniu do sprawców czynów nieuczciwej konkurencji) trzema kolejnymi jednostkami redakcyjnymi.

Projektowany ust. 3 art. 18 u.z.n.k. stanowi implementację art. 15 dyrektywy 2016/943/UE. Powołany przepis dyrektywy zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia rozwiązania normatywnego, które w postępowaniu o roszczenia dotyczące czynu nieuczciwej konkurencji odnoszącego się do tajemnicy przedsiębiorstwa pozwoli sądowi nałożyć na pozwanego obowiązek podania wyroku do

publicznej wiadomości w sposób oraz w zakresie oznaczonym przez sąd. Dyrektywa wymaga, aby wskazany środek stosowany był na wniosek powoda i na koszt pozwanego.

Obecnie obowiązujące przepisy krajowe nie pozwalają na orzeczenie wobec pozwanego – sprawcy czynu nieuczciwej konkurencji, odnoszącego się do tajemnicy przedsiębiorstwa, nakazu opublikowania wyroku. Na gruncie obecnego stanu prawnego podanie wyroku do publicznej wiadomości jest orzekane tytułem środka karnego w postępowaniu karnym (na podstawie art. 39 pkt 1 k.k.) lub następuje z urzędu – w przypadku prawomocnego wyroku uznającego za niedozwolone określone postanowienia wzorca umownego (na podstawie art. 479 (44) k.p.c.). Celem projektowanej zmiany jest wyposażenie powoda w postępowaniu, którego przedmiotem jest czyn określony w art. 11 u.z.n.k., w uprawnienie do żądania publikacji wyroku uwzględniającego powództwo – w oznaczony sposób oraz w oznaczonym zakresie. W przypadku orzeczenia przez sąd takiego nakazu, a następnie jego niewykonania przez pozwanego w sposób dobrowolny – egzekucja przebiegać będzie zgodnie z przepisami k.p.c. o egzekucji świadczeń niepieniężnych. Jednocześnie, projektowana regulacja, w ślad za implementowanym przepisem dyrektywy, wymaga, aby przy orzekaniu wskazanego środka prawnego sąd wyważył interesy stron, a w przypadku pozwanego będącego osobą fizyczną w szczególności miał na względzie ochronę dóbr osobistych pozwanego. Wskazany wymóg pozostaje aksjologicznie uzasadniony w ten sposób, że samo popełnienie czynu nieuczciwej konkurencji, choć wymagające sankcji, co do zasady nie powinno prowadzić do publicznego napiętnowania pozwanego. Jednocześnie, realizacja wymogu wyważenia interesów stron nie pozwala na enumeratywne wyliczenie wszelkich okoliczności, jakie sąd będzie brał pod uwagę rozpoznając żądanie opublikowania wyroku lub informacji o wyroku. Proponowany w projektowanym przepisie katalog okoliczności ma w związku z tym charakter otwarty. Niewątpliwie jednak wymóg wyważenia interesów stron wymaga, aby nakaz publikacji treści wyroku lub informacji o wyroku w każdym przypadku pozostawał współmierny do sposobu naruszenia uprawnień powoda, czy zakresu wyrządzonej szkody - tak, aby koszty, jakie poniesie pozwany w związku z wykonaniem tego obowiązku, nie przekraczały wysokości szkody, której doznał powód.

Projektowany ust. 4 art. 18 u.z.n.k. stanowi implementację art. 13 ust. 3 dyrektywy 2016/943/UE. Powołany przepis dyrektywy zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia rozwiązania, zgodnie z którym, sąd, zamiast orzekać wobec pozwanego zakaz wykorzystywania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, może nałożyć na pozwanego obowiązek zapłaty na rzecz powoda stosownego wynagrodzenia, jeżeli orzeczenie zakazu spowodowałoby dla pozwanego niewspółmierne straty, pozwany pozostawał w dobrej wierze w chwili wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa i jednocześnie nie sprzeciwia się temu uzasadniony interes powoda. Wskazana regulacja wychodzi naprzeciw interesom pozwanego, który w dobrej wierze wykorzystywał informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa i w oparciu o nie rozpoczął np. proces inwestycyjny, czy produkcyjny (ponosząc w tym celu odpowiednie nakłady). Z tego względu, projektowany przepis art. 18 ust. 4 u.z.n.k., traktuje wniosek pozwanego jako *conditio sine qua non* zastosowania przez sąd omawianego rozwiązania. Jednocześnie, uzależnienie jego stosowania od wniosku pozwanego (a zatem wyłączenie w tym zakresie działania sądu z urzędu) ma stanowić zabezpieczenie interesów powoda (przez wyłączenie elementu możliwego zaskoczenia powoda rozstrzygnięciem zawartym w wyroku).

Projektowany ust. 5 art. 18 u.z.n.k. stanowi implementację art. 14 ust. 2 akapit 2 dyrektywy 2016/943/UE. Powołany przepis dyrektywy wymaga, aby przepisy prawa krajowego pozwalały sądowi, w stosownych przypadkach, zamiast odszkodowania określonego na podstawie zasad ogólnych, orzec obowiązek zapłaty sumy pieniężnej stanowiącej równowartość opłaty za wykorzystywanie tajemnicy przedsiębiorstwa, którą pozwany uiściłby na rzecz powoda, gdyby korzystał z tajemnicy przedsiębiorstwa powoda za jego zgodą. Przepis dyrektywy 2016/943/UE wychodzi naprzeciw interesom uprawnionego do korzystania z informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, w ten sposób, że ułatwia mu realizację roszczenia odszkodowawczego w przypadku trudności z wykazaniem wysokości szkody. Należy przy tym zauważyć, że treść tego przepisu stanowi wierne powtórzenie art. 13 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (dalej powoływanej jako „dyrektywa 2004/48/WE”). Transpozycja powołanego przepisu dyrektywy 2004/48/WE do prawa polskiego nastąpiła w art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b) ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i

prawach pokrewnych. W konsekwencji, z uwagi na zbieżność rozwiązania zawartego w art. 13 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/48/WE oraz rozwiązania zawartego w art. 14 ust. 2 akapit 2 dyrektywy 2016/943/UE, projektowane brzmienie art. 18 ust. 5 u.z.n.k. transponującego wskazany przepis dyrektywy 2016/943/UE nawiązuje do redakcji art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b) ustawy o prawie autorskim.

Jednocześnie wskazać należy na brak konieczności przyjęcia szczególnych przepisów, implementujących do polskiego porządku prawnego rozwiązanie przewidziane w art. 13 ust. 2 dyrektywy 2016/943/UE. Wskazany przepis zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, aby – w sytuacji orzeczenia przez sąd wobec pozwanego zakazu działań polegających na pozyskiwaniu, ujawnianiu lub wykorzystywaniu informacji stanowiących tajemnice przedsiębiorstwa – przepisy państwa członkowskiego przyznawały pozwanemu środek prawny umożliwiający uchylenie skutków wynikających z takiego orzeczenia, jeżeli informacje, których dotyczy wyrok, przestały stanowić tajemnicę przedsiębiorstwa, z przyczyn, za które pozwany nie odpowiada bezpośrednio, ani pośrednio. Wymagana przez omawiany przepis dyrektywy ochrona pozwanego może być w polskim systemie prawnym realizowana przy wykorzystaniu dwóch już istniejących instrumentów prawa procesowego.

Pierwszy z nich stanowi powództwo przeciwegzekucyjne. Jeżeli powód uzyska przeciwko pozwanemu tytuł wykonawczy (tj. prawomocny wyrok zakazujący określonych działań względem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa powoda, opatrzony klauzulą wykonalności), zaś po powstaniu takiego tytułu informacje, których dotyczyło postępowanie sądowe, stracą cechy tajemnicy przedsiębiorstwa powoda, pozwany będzie uprawniony do skorzystania z powództwa przeciwegzekucyjnego, o którym mowa w art. 840 pkt 2 k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem dłużnik (pozwany) może żądać pozbawienia przez sąd wykonalności tytułu wykonawczego w całości lub w części, jeżeli po powstaniu tytułu nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane. Pozbawienie wykonalności oznaczać będzie, że na podstawie wyroku powód nie będzie mógł wszcząć postępowania egzekucyjnego wobec pozwanego w celu wykonania zakazu orzeczonego przez sąd. W konsekwencji – poprzez zastosowanie omawianego środka – zostanie osiągnięty cel art. 13 ust. 2 dyrektywy 2016/943/UE w postaci uchylenia

skutków wynikających z orzeczonego przez sąd zakazu pozyskiwania, ujawniania oraz wykorzystywania informacji zawierających tajemnicę przedsiębiorstwa.

Drugi z możliwych do wykorzystania przez pozwanego instrumentów stanowi art. 189 k.p.c. Znajdzie on zastosowanie w przypadku, gdy prawomocny wyrok orzekający wobec pozwanego zakaz określonych działań wobec informacji, które w dacie wyrokowania stanowiły tajemnicę przedsiębiorstwa powoda (ale później utraciły taki charakter), nie zostanie opatrzone klauzulą wykonalności. Powołany przepis stanowi ogólny środek prawny, pozwalający wystąpić do sądu z powództwem o ustalenie istnienia lub nieistnienia określonego stosunku prawnego – w przypadku istnienia interesu prawnego w tego rodzaju ustaleniu. Wykształcone na gruncie omawianego przepisu orzecznictwo sądowe wskazuje, że interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. zachodzi wówczas, gdy powód nie może uzyskać ochrony prawnej przy wykorzystaniu innego środka prawnego, a jednocześnie wyrok zakończy spór istniejący między stronami lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości (por. P. Telenga, Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, System Informacji Prawnej LEX oraz powołane tam orzecznictwo sądowe). We wskazanym znaczeniu omawiany instrument stanowi *ultima ratio* – znajduje zastosowanie w tych wszystkich różnorodnych stanach faktycznych, w których uprawniony nie może zrealizować ochrony swoich uzasadnionych interesów za pomocą innych instrumentów procesowych. Zatem, pozwany, wobec którego uprawomocnił się wyrok zakazujący, wydany w postępowaniu o czyn nieuczciwej konkurencji, określony w art. 11 u.z.n.k., będzie mógł – tak długo, jak długo wyrok nie zostanie opatrzone klauzulą wykonalności – wystąpić o ustalenie, że zobowiązanie nałożone w wyroku wygasło w określonej dacie (późniejszej, niż data uprawomocnienia się wyroku), bowiem informacje, których dotyczyło postępowanie utraciły przymiot tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu projektowanego art. 11 ust. 2 u.z.n.k. Prawomocny wyrok ustalający nie zapobiegnie co prawda późniejszemu opatrzeniu wyroku zakazującego klauzulą wykonalności: aby w takim przypadku doprowadzić do pozbawienia wykonalności wyroku zakazującego – niezbędne będzie wystąpienie z powództwem przeciwegzekucyjnym w oparciu o art. 840 pkt 2 k.p.c. Jednakże w postępowaniu wszczętym na podstawie takiego powództwa, prawomocny wyrok ustalający nieistnienie zobowiązania wynikającego z prawomocnego wyroku zakazującego, traktowany będzie jako prejudykat, istotnie wzmacniający pozycję procesową strony żądającej ochrony.

Art. 1 ust. 3 projektu (zmieniający art. 20 u.z.n.k.)

Projektowany art. 20 ust. 4 u.z.n.k. transponuje art. 8 ust. 2 dyrektywy 2016/943/UE, dotyczący długości terminu przedawnienia roszczeń wynikających z dokonania czynu nieuczciwej konkurencji określonego w art. 11 u.z.n.k. Powołany przepis dyrektywy nakłada na państwa członkowskie obowiązek, aby termin przedawnienia nie przekraczał 6 lat. Ustęp 1 powołanego przepisu dyrektywy pozostawia natomiast państwom członkowskim swobodę w zakresie określenia m.in. początku biegu terminu przedawnienia oraz okoliczności, których następstwem jest przerwanie lub zawieszenie biegu przedawnienia.

W obecnym stanie prawnym przedawnienia roszczeń wynikających z czynów nieuczciwej konkurencji (w tym również określonych w art. 11 u.z.n.k.) dotyczy art. 20 u.z.n.k. Zgodnie z ust. 1 powołanego przepisu roszczenia takie przedawniają się z upływem lat 3. Ustęp 2 powołanego przepisu zawiera odesłanie, zgodnie z którym do przedawnienia roszczeń o naprawienie szkody należy stosować art. 442¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (dalej powoływanej jako „k.c.“). Paragraf 2 art. 442¹ k.c. stanowi zaś, że jeżeli źródłem szkody jest zbrodnia lub występki, roszczenie o naprawienie szkody wynikającej z czynu nieuczciwej konkurencji ulega przedawnieniu z upływem lat 20 od dnia popełnienia przestępstwa.

Istotą projektowanej zmiany jest wyłączenie stosowania art. 442¹ § 2 k.c. do roszczeń odszkodowawczych wynikających z czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11 u.z.n.k., ponieważ określony w nim termin przedawnienia jest nie do pogodzenia z w/w przepisem dyrektywy w odniesieniu do tych czynów nieuczciwej konkurencji określonych w art. 11 u.z.n.k., które jednocześnie wypełniają znamiona przestępstwa. Początek biegu terminu przedawnienia dla roszczeń odszkodowawczych w takich przypadkach wyznaczy dzień, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie oraz osobie zobowiązanej do jej naprawienia (zgodnie z art. 442¹ § 1 k.c.). Jednocześnie, należy stanąć na stanowisku, że w przypadku, jeżeli określony w art. 11 u.z.n.k. czyn nieuczciwej konkurencji wypełnia znamiona przestępstwa – uzasadnione jest, aby przedawnienie roszczeń odszkodowawczych nastąpiło później, niż z upływem 10 lat od dnia popełnienia przestępstwa (a zatem później, niż na zasadach określonych w art. 442¹ § 1 k.c.). W konsekwencji, projektowany przepis przewiduje szczególne rozwiązanie, które - w przypadku, jeżeli czyn nieuczciwej konkurencji określony w art.

11 u.z.n.k. jest przestępstwem - polega na odsunięciu granicy upływu 3-letniego terminu przedawnienia roszczeń odszkodowawczych do 20 lat od dnia, w którym przestępstwo zostało popełnione. Projektowane rozwiązanie pozwoli także uniknąć sytuacji, że na skutek odsunięcia w czasie początku biegu przedawnienia roszczenia odszkodowawczego wynikającego z czynu nieuczciwej konkurencji, który odpowiada definicji określonej w art. 11 u.z.n.k. i jednocześnie stanowi przestępstwo, roszczenia odszkodowawcze nigdy się nie przedawnią.

Jako zasadne jawi się zamieszczenie projektowanej regulacji w art. 20 u.z.n.k. jako kolejnej jednostki redakcyjnej powołanego przepisu. Art. 20 u.z.n.k. kompleksowo (częściowo autonomicznie, a częściowo w formie odesłań) reguluje problematykę przedawnienia roszczeń wynikających z czynów nieuczciwej konkurencji.

Art. 1 ust. 4 projektu (zmieniający art. 23 u.z.n.k.)

Powołany przepis dokonuje transpozycji do polskiego porządku prawnego art. 16 dyrektywy 2016/943/UE. Wskazany przepis wymaga wprowadzenia do krajowych porządków prawnych przepisów sankcjonujących:

- niestosowanie się do środków orzeczonych przez sąd w postępowaniu zabezpieczającym;
- niestosowanie się do środków orzeczonych w wyroku wydanym w postępowaniu dotyczącym pozyskania, ujawnienia lub wykorzystania tajemnicy przedsiębiorstwa;
- ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa – przez jakąkolwiek osobę biorącą udział w postępowaniu sądowym, w którym sąd określił informacje objęte tym postępowaniem, jako poufne.

W dwóch pierwszych spośród wskazanych wyżej obszarów, wprowadzanie nowych przepisów nie jest konieczne. Osiągnięcie celów wskazanych w dyrektywie zapewniają przepisy k.p.c. o egzekucji świadczeń niepieniężnych.

W zakresie trzeciego obszaru prawo polskie nie zapewnia natomiast ochrony na poziomie wymaganym przez przepisy dyrektywy 2016/943/UE. W szczególności jako niewystarczające jawią się przepisy zawarte w art. 241 ustawy z 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny ("k.k."), którego ustęp 1 penalizuje wyłącznie rozpowszechnienie wiadomości z postępowania przygotowawczego przed ich ujawnieniem na rozprawie, zaś ustęp 2 - penalizuje publiczne rozpowszechnienie wiadomości z rozprawy

prowadzonej z wyłączeniem jawności. Względem wymogu określonego w dyrektywie 2016/943/UE z jednej strony hipoteza ustępu 2 powołanego przepisu k.k. jest zbyt szeroka - dotyczy bowiem wszystkich wiadomości, a nie tylko informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, a z drugiej strony - zbyt wąska, bowiem penalizacji podlega jedynie takie rozpowszechnienie, które ma charakter publiczny. Jednocześnie, z uwagi na fakt, że art. 16 dyrektywy 2016/943/UE zdaje się kłaść raczej nacisk na ochronę informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w toku postępowania sądowego oraz po jego zakończeniu, jako zasadne jawi się zamieszczenie przepisu implementującego w przepisach karnych u.z.n.k., a nie w przepisach k.k. dotyczących przestępstw przeciwko wymiarowi sprawiedliwości.

Projektowany przepis penalizuje działania podejmowane przez osoby, które wykorzystają lub ujawnią informację stanowiącą tajemnicę przedsiębiorstwa, z którą zapoznały się w związku z udziałem w postępowaniu sądowym dotyczącym czynu nieuczciwej konkurencji, określonego w art. 11 u.z.n.k. lub w związku z lekturą akt takiego postępowania - o ile w postępowaniu tym sąd wyłączył jawność rozprawy. Zakres podmiotowy obejmie zatem wszystkich uczestników postępowania (strony, pełnomocników, biegłych, tłumaczy, członków składu orzekającego, protokolantów, pracowników sekretariatu sądu), a także takie osoby, które - nie będąc uczestnikami postępowania - uzyskały dostęp do akt (np. w związku z czynnościami z zakresu wizytacji, czy nadzoru administracyjnego, praca naukową, badawczą, czy w wyniku wykazania interesu prawnego). Jednocześnie, znajdzie zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy w postępowaniu została wyłączona jawność rozprawy - co z jednej strony ma stanowić dla uczestników postępowania czytelny sygnał, że rozpoznawane w postępowaniu informacje są informacjami poufnymi, a z drugiej strony - powinno zapobiegać zbyt szerokiej penalizacji.

V. Zmiany w k.p.c. – art. 2 projektu

1. Art. 2 ust. 1 i 2 projektu przewiduje nowelizację k.p.c. w zakresie postępowania zabezpieczającego. Proponowane zmiany wynikają z konieczności transpozycji do polskiego porządku prawnego art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 4 dyrektywy, umiejscowionych w jej rozdziale II sekcji 2 pod tytułem „Środki tymczasowe i zabezpieczające”. Obejmują one nowelizację art. 739 § 1 k.p.c., zawartego w przepisach ogólnych o postępowaniu zabezpieczającym oraz dodanie nowego art. 755¹ k.p.c. - odnoszącego się

do zabezpieczenia roszczeń innych, niż pieniężne w sprawach objętych zakresem dyrektywy 2016/943/UE.

Zmiana art. 739 § 1 k.p.c., odnosząca się do kaucji na zabezpieczenie roszczeń innych osób niż obowiązany, powstałych w wyniku wykonania postanowienia o zabezpieczeniu, implementuje art. 11 ust. 4 dyrektywy 2016/943/UE. Zgodnie z tą zmianą, na równi z sytuacją obowiązanego, w którą ingeruje postanowienie o zabezpieczeniu, traktowana będzie sytuacja innych osób, których prawa, stosownie do okoliczności, mogą być naruszone na skutek wykonania postanowienia o zabezpieczeniu (np. przechowawców towarów, których cechy zostały ukształtowane w następstwie czynu określonego w art. 11 u.z.n.k.). W konsekwencji, poszerzeniu ulegnie również krąg osób uprawnionych z pierwszeństwem do zaspokojenia się z kaucji przed innymi należnościami zaraz po kosztach egzekucyjnych. Omawiane rozwiązanie poszerza istniejącą już w k.p.c. instytucję kaucji na zabezpieczenie.

Z kolei projektowany art. 755¹ k.p.c. ma na celu implementację art. 10 ust. 2 dyrektywy 2016/943/UE, który ma umożliwić sądowi orzeczenie zamiast środków zabezpieczenia przewidzianych w ust. 1 art. 10 dyrektywy 2016/943/UE, swoistej „kaucji” składanej przez pozwanego na zabezpieczenie roszczeń uprawnionego wynikających z dalszego naruszania tajemnicy przedsiębiorstwa. Omawiany przepis znajdzie zastosowanie wyłącznie w postępowaniach dotyczących czynu nieuczciwej konkurencji, polegającego na pozyskaniu, ujawnieniu lub wykorzystaniu tajemnicy przedsiębiorstwa i tylko na wniosek obowiązanego. Należy zauważyć, że kształt proponowanego przepisu nawiązuje po części do konstrukcji przewidzianej w art. 742 k.p.c. dotyczącym możliwości zmiany lub uchylecia zabezpieczenia w przypadku wpłaty przez pozwanego sumy zabezpieczenia na rachunek depozytowy Ministra Finansów. Podobnie jak i w tym przypadku (por. art. 742 § 2 k.p.c.) przewiduje się, że orzeczenie sądu może zapaść tylko po przeprowadzeniu rozprawy. Takie rozwiązanie ma umożliwić odniesienie się powoda do wniosku pozwanego, a przede wszystkim wyjaśnienie szacowanej wartości ewentualnych przyszłych roszczeń powoda z tytułu dalszego naruszania tajemnicy przedsiębiorstwa.

Nie ma natomiast potrzeby dokonywania zmian w innych przepisach k.p.c., w tym w szczególności dotyczących zachowania poufności tajemnicy przedsiębiorstwa w trakcie postępowania sądowego (art. 9 dyrektywy 2016/943/UE). Aktualnie

obowiązujące w polskim porządku prawnym rozwiązania już teraz ograniczają podmiotowo dostęp do akt sądowych do stron / uczestników postępowania i ich pełnomocników (art. 9 k.p.c.). Z kolei jawność rozprawy (art. 153 § 11 k.p.c.) i dostęp do informacji o postępowaniu sądowym (art. 5 ustawy z dnia 6 września o dostępie do informacji publicznej; Dz.U. 2016 poz. 1764) mogą być ograniczone m.in. właśnie przez wzgląd na potrzebę ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa. Cel dyrektywy - ochrona tajemnicy przedsiębiorstwa w postępowaniach sądowych - w zakresie wymaganym przez art. 9 dyrektywy 2016/943/UE, może być zatem efektywnie realizowany już na gruncie obecnego stanu prawnego.

VI. Zmiany w u.o.k.i.k. – art. 3 projektu

Zmiana przepisów u.o.k.i.k. ma charakter wyłącznie techniczny. Zmieniany pkt 17 w art. 4 u.o.k.i.k. zawiera definicję tajemnicy przedsiębiorstwa dla potrzeb przepisów u.o.k.i.k. Jest ona tożsama z definicją tajemnicy przedsiębiorstwa zawartą w przepisach u.z.n.k. Art. 4 pkt 17 u.o.k.i.k. odwołuje się zatem do tego przepisu u.z.n.k., który zawiera definicję tajemnicy przedsiębiorstwa. Ponieważ w wyniku zmian przewidzianych w projektowanej ustawie definicja taka zostanie zawarta w art. 11 ust. 2 u.z.n.k., odesłanie zawarte w art. 4 pkt 17 u.o.k.i.k. powinno dotyczyć art. 11 ust. 2 u.o.k.i.k. (zamiast dotychczasowego odesłania do art. 11 ust. 4 u.o.k.i.k.).

VII. Przepis końcowy – art. 4 projektu

Projektowany przepis określa datę wejścia w życie ustawy, skorelowany z wymaganiami wynikającymi z art. 19 ust. 1 dyrektywy 2016/943/UE: zgodnie z tym przepisem państwa członkowskie powinny dokonać transpozycji dyrektywy do dnia 9 czerwca 2018 r.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma potrzeby wprowadzenia szczególnych przepisów intertemporalnych. W zakresie przepisów prawa cywilnego materialnego (tj. nowelizacji przepisów u.z.n.k.) nowa ustawa znajdzie zastosowanie do oceny tych działań, które nastąpią pod dniem jej wejścia w życie – zgodnie z ogólną zasadą niedziałania przepisów prawa wstecz. W zakresie przepisów prawa karnego materialnego będzie ona penalizować te działania, które wypełnią znamiona projektowanego art. 23 ust. 3 u.z.n.k. po dniu wejścia w życie ustawy (zgodnie z

ogólnym przepisem art. 1 § 1 k.k., który stanowi, że odpowiedzialności karnej podlega tylko ten, kto popełnia czyn zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia). Z kolei w zakresie przepisów prawa cywilnego procesowego, wobec braku regulacji szczególnej w tym zakresie, zastosowanie znajdzie zasada bezpośredniego skutku ustawy. Oznacza to, że przepisy ustawy będą się stosować do wszystkich postępowań dotyczących roszczeń wynikających z czynu nieuczciwej konkurencji odnoszących się do tajemnicy przedsiębiorstwa – zarówno wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, jak również wszczętych po tym dniu. Stosowanie omówionych zasad (niedziałania wstecz przepisów prawa materialnego oraz bezpośredniego skutku przepisów prawa procesowego) nie budzi wątpliwości. Jednocześnie, stosowanie odmiennych reguł intertemporalnych jest w odniesieniu do projektowanej ustawy nieuzasadnione. Powyższe argumenty przemawiają na rzecz nieumieszczenia w projekcie przepisów międzyczasowych.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem UE.

Tekst ustawy zostanie przekazany po jej uchwaleniu i opublikowaniu w Dzienniku Ustaw Komisji Europejskiej zgodnie z art. 19 ust. 1 zdanie 2 dyrektywy 2016/943/UE.

Projektowana ustawa nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808, z późn. zm.).

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana ustawa nie podlega zaopiniowaniu przez Europejski Bank Centralny na podstawie art. 127 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów mających na celu ograniczenie biurokracji lub mogących spowodować jej wzrost.

Dokonując oceny przewidywanego wpływu projektu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, należy wskazać na akcentowane w preambule dyrektywy 2016/943/UE znaczenie harmonizacji przepisów o ochronie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa z punktu widzenia małych i średnich przedsiębiorców. Motyw 2 preambuły dyrektywy wskazuje, że dla małych oraz średnich przedsiębiorstw ochrona tajemnicy przedsiębiorstwa ma znaczenie w większym stopniu, niż dla pozostałych uczestników obrotu. Z uwagi na powyższe, w przypadku sektora MŚP niniejsza interwencja legislacyjna jest korzystna. Zapewni określony, dość wysoki standard ochrony informacji istotnych ze względu na pozyskanie oraz utrzymanie przez MŚP klientów, a także zapewnienie prawidłowych mechanizmów w zakresie konkurencji.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRĄŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/943/UE z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 1 ust. 1 akapit 1	Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące ochrony przed bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem tajemnic przedsiębiorstwa. Zgodnie z postanowieniami TFUE państwa członkowskie mogą przyjąć dalej idącą ochronę przed bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem lub ujawnianiem tajemnic przedsiębiorstwa, niż ochrona wymagana w niniejszej dyrektywie, pod warunkiem zapewnienia zgodności z art. 3, 5, 6, art. 7 ust. 1, art. 8, art. 9 ust. 1 akapit drugi, art. 9 ust. 3 i 4, art. 10 ust. 2, art. 11, 13 oraz art. 15 ust. 3.	T	Art. 11 ust. 1 uzkn	Czynem nieuczciwej konkurencji jest ujawnienie, wykorzystanie lub pozyskanie cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa..	
Art. 1 ust. 2 lit. a) - d)	Niniejsza dyrektywa nie wpływa na: a) wykonywanie prawa do wolności wypowiedzi i informacji określonych w Kartce, w tym poszanowania wolności i pluralizmu mediów; b) stosowanie przepisów unijnych lub krajowych wymagających od posiadaczy tajemnicy	N		Przepis o charakterze ogólnym - nie wymaga implementacji.	

Art. 1 ust. 3 lit. a) - c)	<p>przedsiębiorstwa ujawnienia - z uwagi na interes publiczny - informacji, w tym tajemnic przedsiębiorstwa, organom publicznym, administracyjnym lub sądowym w celu wykonywania obowiązków tych organów;</p> <p>c) stosowanie unijnych lub krajowych przepisów wymagających lub pozwalających, by instytucje i organy unijne lub krajowe organy publiczne ujawniały informacje dostarczone przez przedsiębiorstwa, które znalazły się w dyspozycji tych instytucji, podmiotów lub organów na podstawie obowiązków i uprawnień określonych w prawie unijnym lub krajowym i zgodnie z tymi obowiązkami i uprawnieniami;</p> <p>d) autonomię partnerów społecznych i ich prawa do zawierania umów zbiorowych zgodnie z prawem unijnym i prawami krajowymi oraz unijną i krajową praktyką.</p>			
Art. 1 ust. 3 lit. a) - c)	<p>Zaden z przepisów niniejszej dyrektywy nie może być rozumiany jako podstawa ograniczenia mobilności pracowników. W szczególności, w odniesieniu do wykonywania takiej mobilności, niniejsza dyrektywa nie daje żadnych podstaw do:</p> <p>a) ograniczania korzystania przez pracowników z informacji, które nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 pkt 1;</p> <p>b) ograniczania korzystania przez pracowników z doświadczenia i umiejętności nabytych uczciwie w trakcie zwykłego przebiegu ich zatrudnienia;</p> <p>c) nakładania na pracowników dodatkowych ograniczeń w umowach o pracę, innych niż ograniczenia nałożone zgodnie z prawem unijnym lub krajowym.</p>	N	Przepis o charakterze ogólnym – nie wymaga implementacji.	
Art. 2	Na potrzeby niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:	N	Wstęp do definicji zawartych w dyrektywie.	
Art. 2 pkt 1	<p>„tajemnica przedsiębiorstwa” oznacza informacje, które spełniają wszystkie następujące wymogi:</p> <p>a) są poufne w tym sensie, że jako całość lub w szczególnym zestawie i zbiorze ich elementów nie są ogólnie znane lub łatwo dostępne dla osób z kręgów, które zwykle zajmują się tym rodzajem informacji;</p> <p>b) mają wartość handlową dlatego, że są objęte tajemnicą;</p> <p>c) poddane zostały przez osobę, która zgodnie z prawem sprawuje nad nimi kontrolę, rozsądnym, w</p>	T	Przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, które jako całość lub w szczególnym zestawieniu i zbiorze ich elementów, nie są powszechnie znane osobom, które zwykle zajmują się tym rodzajem informacji albo nie są łatwo dostępne dla takich osób, o ile przedsiębiorca uprawniony do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi podjął uzasadnione, w danych okolicznościach, działania w celu zachowania ich w	

	danych okolicznościach, działaniom dla utrzymania ich w tajemnicy;				poufności.	
Art. 2 pkt 2	"posiadacz tajemnicy przedsiębiorstwa" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która w sposób zgodny z prawem sprawuje kontrolę nad tajemnicą przedsiębiorstwa;	N			Definicja na potrzeby skrótego posługiwania się określeniami w dalszej części dyrektywy.	
Art. 2 pkt 3	"sprawca naruszenia" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która bezprawnie pozyskała, wykorzystwała lub ujawniała tajemnicę przedsiębiorstwa;	N			Definicja na potrzeby skrótego posługiwania się określeniami w dalszej części dyrektywy.	
Art. 2 pkt 4	"towary stanowiące naruszenie" oznaczają towary, których projekt, cechy charakterystyczne, funkcjonowanie, produkcja lub wprowadzanie do obrotu znacznie zyskują w wyniku bezprawnego pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania tajemnic przedsiębiorstwa	N			Definicja na potrzeby skrótego posługiwania się określeniami w dalszej części dyrektywy – dodatkowo definicja została wbudowana do art. 11 ust. 8 uznk.	
Art. 3 ust. 1	Pozyskiwanie tajemnicy przedsiębiorstwa uznaje się za zgodne z prawem, gdy tajemnicę przedsiębiorstwa pozyskano w jeden z następujących sposobów:	T	Art. 11 ust. 7 u.z.n.k.		Pozyskanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji, jeżeli nastąpiło w wyniku	
Art. 3 ust. 1 lit. a)	a) niezależne odkrycie lub wytworzenie;	T			niezależnego odkrycia lub wytworzenia, obserwacji, badania, rozłożenia na części, testowania przedmiotu	
Art. 3 ust. 1 lit. b)	b) obserwacja, badanie, rozłożenie na części lub testowanie produktu lub przedmiotu, który został udostępniony publicznie lub który zgodnie z prawem jest w posiadaniu osoby, która pozyskała przedmiotową informację i na której nie ciąży obowiązek prawny ograniczenia pozyskiwania danej tajemnicy przedsiębiorstwa;	T			dostępnego publicznie lub posiadanego zgodnie z prawem przez osobę, która pozyskała informację i której uprawnienie do pozyskania informacji nie było ograniczone w chwili ich pozyskania.	
Art. 3 ust. 1 lit. c)	c) wykonywanie prawa do informacji i konsultacji przysługującego pracownikom lub przedstawicielom pracowników zgodnie z prawem unijnym i prawami krajowymi lub praktykami unijnymi i krajowymi;	N			Norma wynika z art. 3 ust. 1 u.z.n.k.	
Art. 3 ust. 1 lit. d)	d) wszelkie inne praktyki, które w danych okolicznościach uznaje się za zgodne z uczciwymi praktykami handlowymi.	N			Norma wynika z art. 3 ust. 1 u.z.n.k.	
Art. 4 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają posiadaczom tajemnic przedsiębiorstwa uprawnienia do występowania o środki ogólne, procedury i środki prawne przewidziane w	N			Nie wymaga implementacji – przepis wymaga ustanowienia systemu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa. W polskim prawie obowiązek ten jest	

	<p>nijszej dyrektywie w celu zapobiegania bezprawnemu pozyskiwaniu, wykorzystywaniu lub ujawnianiu ich tajemnic przedsiębiorstwa oraz w celu uzyskania naprawienia szkody zaistniałej z tego powodu.</p>			
Art. 4 ust. 2	<p>Po uzyskanie tajemnicy przedsiębiorstwa bez zgody posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa uznaje się za bezprawne zawsze wówczas, gdy wynika ono:</p>	T	<p>Art. 11 ust. 3 u.z.n.k.</p>	
Art. 4 ust. 2 lit. a)	<p>a) z nieuprawnionego dostępu, przywłaszczenia lub kopiowania wszelkich dokumentów, przedmiotów, materiałów, substancji lub plików elektronicznych, nad którymi zgodnie z prawem posiadacz tajemnicy przedsiębiorstwa sprawuje kontrolę, zawierających tajemnicę przedsiębiorstwa lub pozwalających na wynioskowanie tajemnicy przedsiębiorstwa;</p>	T		
Art. 4 ust. 2 lit. b)	<p>b) z każdego innego postępowania, które uznaje się w danych okolicznościach za sprzeczne z uczciwymi praktykami handlowymi</p>	N	<p>Norma wynika z art. 3 ust. 1 u.z.n.k.</p>	
Art. 4 ust. 3	<p>Wykorzystanie lub ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa uznaje się za bezprawne w każdym przypadku, gdy bez zgody posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa dokonuje go osoba, która spełnia którykolwiek z następujących warunków:</p>	T	<p>Art. 11 ust. 4 u.z.n.k.</p>	
Art. 4 ust. 3 lit. a)	<p>a) pozyskała bezprawnie tajemnicę przedsiębiorstwa;</p>	T		
Art. 4 ust. 3 lit. b)	<p>b) naruszyła umowę o poufności lub inny obowiązek nieujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa;</p>	T		
Art. 4 ust. 3 lit. c)	<p>c) naruszyła umowny lub inny obowiązek ograniczenia wykorzystywania tajemnicy przedsiębiorstwa.</p>	T		
Art. 4 ust. 4	<p>Pozyskiwanie, wykorzystywanie lub ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa uznaje się również za bezprawne zawsze wówczas, gdy w momencie pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania osoba wie lub powinna w danych okolicznościach wiedzieć, że tajemnicę przedsiębiorstwa uzyskano bezpośrednio lub pośrednio od innej osoby wykorzystującej lub ujawniającej tajemnicę przedsiębiorstwa bezprawnie w rozumieniu ust. 3.</p>	T	<p>Art. 11 ust. 5 u.z.n.k.</p>	

Art. 4 ust. 5	Produkcję, oferowanie lub wprowadzanie do obrotu towarów stanowiących naruszenie oraz przywóz, wywóz bądź przechowywanie towarów stanowiących naruszenie do takich celów uznaje się również za bezprawne wykorzystywanie tajemnicy przedsiębiorstwa, jeżeli osoba dokonująca tych czynności wiedziała lub powinna była w danych okolicznościach wiedzieć o bezprawnym wykorzystywaniu w rozumieniu ust. 3, tajemnicy przedsiębiorstwa.	T	Art. 11 ust. 6 u.z.n.k.	nie mogła wiedzieć.	Wykorzystywanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa polegające na produkowaniu, oferowaniu, wprowadzaniu do obrotu, a także przywozie, wywozie i przechowywaniu w tych celach towarów stanowią czyn nieuczciwej konkurencji, jeżeli osoba dokonująca wskazanej czynności wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła wiedzieć o tym, że cechy, proces wytwarzania lub zbywania tych towarów zostały w znacznym stopniu ukształtowane w następstwie czynu określonego w ust. 1, dokonanego w okolicznościach określonych w ust. 4.
Art. 5	Państwa członkowskie zapewniają, by wniosek o zastosowanie środków ogólnych, procedur i środków prawnych przewidzianych w niniejszej dyrektywie został oddalony, jeżeli domniemane pozyskanie, wykorzystywanie lub ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa miało miejsce w jednym z następujących przypadków:	T	Art. 11 ust. 8 u.z.n.k.	Pozyskanie, ujawnienie i wykorzystanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji, gdy nastąpiło	
Art. 5 lit. a)	dla wykonywania prawa do wolności wypowiedzi i informacji określonego w Kartie, w tym poszanowania wolności i pluralizmu mediów;	T	Art. 11 ust. 8 u.z.n.k.	w celu ochrony interesu chronionego prawem, w ramach wykonywania prawa do swobody wypowiedzi lub w ramach ujawnienia nieprawidłowości, uchybienia, działania z naruszeniem prawa w celu ochrony interesu publicznego lub gdy ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa wobec przedstawicieli pracowników w związku z pełnieniem przez nich funkcji na podstawie przepisów prawa było niezbędne dla prawidłowego wykonywania tych funkcji.	
Art. 5 lit. b)	dla ujawnienia nieprawidłowości, uchybienia lub działania z naruszeniem prawa, pod warunkiem że pozwany działał w celu ochrony ogólnego interesu publicznego;	T			
Art. 5 lit. c)	ujawnienie przez pracowników swoim przedstawicielom w ramach uprawnionego pełnienia przez takich przedstawicieli ich funkcji zgodnie z prawem unijnym lub krajowym, pod warunkiem że takie ujawnienie było konieczne do pełnienia tych funkcji;	T			
Art. 5 lit. d)	celem ochrony uzasadnionego interesu uznanego w prawie unijnym lub krajowym.	N		Norma wynika z art. 3 ust. 1 u.z.n.k.	
Art. 6 ust. 1	Państwa członkowskie ustanawiają środki ogólne, procedury oraz środki prawne konieczne w celu zapewnienia dostępności dochodzenia, na drodze cywilnej, naprawienia szkody z tytułu bezprawnego pozyskiwania, wykorzystywania i ujawniania tajemnic przedsiębiorstwa.	N		Przepis o charakterze ogólnym – wymaga ustanowienia systemu ochrony prawnej tajemnicy przedsiębiorstwa. Katalog roszczeń jest już zawarty w art. 18 uzni, a przepisy proceduralne zawiera ustawa z 17 listopada 1965 r. – Kodeks postępowania cywilnego.	
Art. 6 ust. 2	Środki ogólne, procedury i środki prawne, o których	N			

Art. 8 ust. 1	Państwa członkowskie ustanawiają zgodnie z niniejszym artykułem przepisy dotyczące terminów przedawnienia mających zastosowanie do roszczeń materialnoprawnych i powództw o zastosowanie środków ogólnych, procedur i środków prawnych przewidzianych w niniejszej dyrektywie. Przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, regulują początek biegu terminu przedawnienia, długość terminu przedawnienia oraz okoliczności powodujące przerwanie lub zawieszenie biegu terminu przedawnienia.	N		Przepisy o przedawnieniu zawarte są już zawarte w art. 20 uznk, a poprzez zamieszczone w nich odwołanie – także w ustawie z 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.	
Art. 8 ust. 2	Długość terminu przedawnienia nie przekracza sześciu lat.	T	Art. 20 ust. 4 u.z.n.k.	Jeżeli czyn nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11 stanowi jednocześnie zbrodnie albo występki, art. 442 ¹ § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny nie stosuje się. W takim przypadku termin przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody nie może skończyć się później, niż z upływem lat dwudziestu od dnia popełnienia przestępstwa.	
Art. 9 ust. 1 akapit 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby strony, ich prawnicy lub inni przedstawiciele, urzędnicy sądowi, świadkowie, biegli oraz wszystkie inne osoby biorące udział w postępowaniu sądowym dotyczącym bezprawnego pozyskania, wykorzystywania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa lub mające dostęp do dokumentów stanowiących część takiego postępowania sądowego nie mogły wykorzystywać ani ujawniać jakiegokolwiek tajemnicy przedsiębiorstwa lub domniemanej tajemnicy przedsiębiorstwa, którą właściwe organy sądowe, w odpowiedzi na należycie uzasadniony wniosek zainteresowanej strony, określiły jako poufną i o której dowiedziały się w wyniku takiego udziału lub dostępu. W tym względzie państwa członkowskie mogą również umożliwić właściwym organom sądowym działanie z urzędu.	N		Aktualnie obowiązujące w polskim porządku prawnym rozwiązania już teraz ograniczają podmiotowo dostęp do akt sądowych do siron/uczestników postępowania i ich pełnomocników (art. 9 k.p.c.), z kolei jawność rozprawy (art. 153§1 ¹ k.p.c.) i dostęp do informacji o postępowaniu sądowym (art. 5 ust.2 ustawy z dnia 6 września o dostępie do informacji publicznej; Dz.U. 2016 poz. 1764) mogą być ograniczone m.in. właśnie przez wzgląd na potrzebę ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa. Cel dyrektywy - ochrona tajemnicy przedsiębiorstwa w postępowaniach sądowych - w zakresie wymaganym przez art. 9 dyrektywy 2016/943/UE, został już osiągnięty w dotychczasowym stanie prawnym.	
Art. 9 ust. 2 akapit 2	Obowiązek, o którym mowa w akapicie pierwszym, pozostaje w mocy po zakończeniu postępowania sądowego. Taki obowiązek ustaje jednak w następujących okolicznościach:	N		Uzasadnienie j.w.	

Art. 9 ust. 1 akapit 2 lit. a)	a) w przypadku gdy w ostatecznym orzeczeniu stwierdza się, że domniemana tajemnica przedsiębiorstwa nie spełnia wymogów określonych w art. 2 pkt 1; lub	N			Uzasadnienie j.w.	
Art. 9 ust. 1 akapit 2 lit. b)	b) w przypadku gdy z biegiem czasu informacje, o których mowa, stają się powszechnie znane lub łatwo dostępne osobom, które zwykle mają do czynienia z tego rodzaju informacjami.	N			Uzasadnienie j.w.	
Art. 9 ust. 1 akapit 3	Liczba osób, o której mowa w lit. a) i b) akapitu drugiego, nie może być większa, niż jest to konieczne dla zapewnienia zgodności z prawem stron postępowania sądowego do skutecznego środka prawnego oraz rzetelnego procesu, i obejmuje co najmniej jedną osobę fizyczną z każdej ze stron oraz prawników lub innych przedstawicieli tych stron postępowania sądowego. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla zasad i praktyk określonych w prawie Unii lub prawie krajowym dotyczącym ochrony wewnętrznych dokumentów organów ochrony konkurencji oraz korespondencji między organami ochrony konkurencji.	N			Implementację zapewnia art. 9 kpc i art. 153§1 k.p.c. Uzasadnienie j.w.	
Art. 9 ust. 2 akapit 1	Państwa członkowskie zapewniają również, aby właściwe organy sądowe - na należycie uzasadnione wnioski strony - mogły zastosować środki szczególne niezbędne do zachowania poufności wszelkich tajemnic przedsiębiorstwa lub domniemanych tajemnic przedsiębiorstwa wykorzystywanych lub wzmiankowanych w trakcie postępowania sądowego dotyczącego bezprawnego pozyskania, wykorzystywania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa. Państwa członkowskie mogą również umożliwić właściwym organom sądowym stosowanie takich środków z urzędu.	N			Uzasadnienie j.w. Zdanie 2 – Implementacja nie jest wymagana. Wprowadzenie stosowania środków z urzędu jest fakultatywne.	
Art. 9 ust. 2 akapit 2	Środki, o których mowa w akapicie pierwszym,	N			Implementację zapewnia art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września o dostępie do informacji publicznej; Dz.U. 2016	

	obejmują co najmniej możliwość:			poz. 1764), art. 9 kpc, art. art. 153§1 ¹ k.p.c Uzasadnienie j.w.
Art. 9 ust. 2 akapit 2 lit. a)	a) ograniczenia dostępu do wszelkich dokumentów zawierających tajemnice przedsiębiorstwa lub domniemane tajemnice przedsiębiorstwa przedkładanych przez strony lub osoby trzecie, w całości lub w części, do ograniczonej liczbie osób;	N		Uzasadnienie j.w.
Art. 9 ust. 2 akapit 2 lit. b)	b) ograniczenia dostępu do rozpraw i posiedzeń, podczas których mogą zostać ujawnione tajemnice przedsiębiorstwa lub domniemane tajemnice przedsiębiorstwa, oraz do protokołów lub zapisów z takich rozpraw i posiedzeń, do ograniczonej liczby osób;	N		Uzasadnienie j.w.
Art. 9 ust. 2 akapit 2 lit. c)	c) udostępnienia wszelkim osobom innym niż osoby należące do ograniczonej liczby osób, o której mowa w lit. a) i b), każdego orzeczenia sądu w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności, z której usunięto lub w której przeredagowano fragmenty zawierające tajemnice przedsiębiorstwa.	N		Uzasadnienie j.w.
Art. 9 ust. 3	Przy podejmowaniu decyzji dotyczącej środków, o których mowa w ust. 2, oraz przy ocenie ich proporcjonalności właściwe organy sądowe uwzględniają potrzebę zapewnienia prawa do skutecznego środka prawnego i rzetelnego procesu, uprawnione interesy stron i, w stosownych przypadkach, osób trzecich oraz wszelkie potencjalne szkody dla którejkolwiek ze stron i, w stosownych przypadkach, dla osób trzecich, wynikające z przyjęcia lub odrzucenia takich środków.	N		Uzasadnienie j.w.

Art. 9 ust. 4	Wszelkie operacje przetwarzania danych osobowych na mocy ust. 1, 2 lub 3 przeprowadza się zgodnie z dyrektywą 95/46/WE.	N			
Art. 10 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, że właściwe organy sądowe mogą zastosować, na żądanie posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa, każdy z następujących środków tymczasowych i zabezpieczających wobec domniemanego sprawcy naruszenia:	N			<i>Ust. 1 nie wymaga implementacji. W prawie polskim środkom tymczasowym odpowiada instytucja zabezpieczenia. W tym zakresie zastosowanie znajdują przepisy o zabezpieczeniu roszczeń niepieniężnych (art. 755 kpc i nast.).</i>
Art. 10 ust. 1 lit. a)	a) tymczasowe zaprzestanie lub, w zależności od przypadku, zakaz wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa	N			<i>Uzasadnienie j.w.</i>
Art. 10 ust. 1 lit. b)	b) zakaz produkcji, oferowania, wprowadzania do obrotu lub użytkowania towarów stanowiących naruszenie, bądź przywozu, wywozu lub przechowywania towarów stanowiących naruszenie do tych celów;	N			<i>Uzasadnienie j.w.</i>
Art. 10 ust. 1 lit. c)	c) zajęcie lub przekazanie towarów (w tym towarów importowanych), w stosunku do których istnieje podejrzenie, że stanowią naruszenie, aby zapobiec wprowadzeniu ich do obrotu lub ich przepływowi na rynku.	N			<i>Uzasadnienie j.w.</i>
Art. 10 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, by organy sądowe mogły - zamiast środków, o których mowa w ust. 1 - uzależnić kontynuację domniemanego bezprawnego wykorzystywania tajemnicy przedsiębiorstwa od złożenia zabezpieczeń mających na celu zapewnienie rekompensaty dla posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa. Ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa w zamian za złożenie zabezpieczenia nie jest dopuszczalne.	T	Art. 755 ¹ kpc		W sprawach dotyczących roszczeń z tytułu czynów nieuczciwej konkurencji polegających na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa, w których udzielono zabezpieczenia polegającego na ustanowieniu zakazów, nakazów lub zajęciu rzeczy ruchomych, mającego na celu zaprzestanie wykorzystywania tajemnicy przedsiębiorstwa, sąd może, na wniosek obowiązanego, zamiast tych środków nakazać obowiązanemu złożenie na rachunek depozytowy Ministerstwa Finansów odpowiedniej sumy pieniężnej dla zabezpieczenia roszczeń uprawnionego z tytułu dalszego wykorzystywania tajemnicy przedsiębiorstwa. Postanowienie może zapaść tylko po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 11 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, by w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 10, właściwe organy sądowe miały prawo zażądać od wnioskodawcy przedłożenia dowodów, które można w rozsądny sposób uznać za dostępne, w celu upewnienia się w wystarczającym stopniu co do tego, że:	N		Nie wymaga implementacji. Przepis ogólny, odpowiadający warunkom udzielenia zabezpieczenia – art. 730 kpc i nast.
Art. 11 ust. 1 lit. a)	a) tajemnica przedsiębiorstwa istnieje;	N		Uzasadnienie j.w.
Art. 11 ust. 1 lit. b)	b) wnioskodawca jest posiadaczem tajemnicy przedsiębiorstwa; oraz	N		Uzasadnienie j.w.
Art. 11 ust. 1 lit. c)	c) tajemnicę przedsiębiorstwa pozyskano bezprawnie, jest ona bezprawnie wykorzystywana lub ujawniana, lub wkrótce może dojść do bezprawnego pozyskania, wykorzystywania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa.	N		Uzasadnienie j.w.
Art. 11 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, by przy podejmowaniu decyzji dotyczącej uwzględnienia lub odrzucenia wniosku oraz przy ocenie jego proporcjonalności właściwe organy sądowe były zobowiązane do uwzględnienia konkretnych okoliczności danej sprawy, wraz z oceną, w stosownych przypadkach:	N		Uzasadnienie j.w.
Art. 11 ust. 2 lit. a)	a) wartości i innych cech szczególnych tajemnicy przedsiębiorstwa;	N		Uzasadnienie j.w.
Art. 11 ust. 2 lit. b)	b) środków podjętych w celu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa;	N		Uzasadnienie j.w.
Art. 11 ust. 2 lit. c)	c) udziału pozwanego w pozyskiwaniu, wykorzystywaniu lub ujawnianiu tajemnicy przedsiębiorstwa	N		Uzasadnienie j.w.
Art. 11 ust. 2 lit. d)	d) skutku bezprawnego wykorzystywania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa;	N		Uzasadnienie j.w.
Art. 11 ust. 2 lit. e)	e) uprawnionych interesów stron oraz wpływów, jaki przyjęcie lub odrzucenie środków mogłoby mieć dla stron;	N		Uzasadnienie j.w.
Art. 11 ust. 2 lit. f)	f) uprawnionych interesów osób trzecich;	N		Uzasadnienie j.w.

Art. 11 ust. 2 lit. g)	g) interesu publicznego; oraz	N		Uzasadnienie j.w.	
Art. 11 ust. 2 lit. h)	h) ochrony praw podstawowych.	N		Uzasadnienie j.w.	
Art. 11 ust. 3	Państwa członkowskie zapewniają, by na żądanie pozwanego środki, o których mowa w art. 10, zostały uchylone lub w inny sposób przestały obowiązywać, jeżeli:	N		Nie wymaga implementacji. Termin wytoczenia powództwa jest zgodny z art. 733 kpc.	
Art. 11 ust. 3 lit. a)	a) wnioskodawca nie wszczyna postępowania sądowego prowadzącego do wydania orzeczenia co do istoty sprawy przez właściwy organ sądowy w rozsądnym terminie określonym przez organ sądowy stosujący środki, jeżeli pozwała na to prawo państwa członkowskiego lub, w przypadku braku takiego rozstrzygnięcia, w terminie nieprzekraczającym 20 dni roboczych lub 31 dni kalendarzowych, w zależności od tego, który termin jest dłuższy;	N		Uzasadnienie j.w.	
Art. 11 ust. 3 lit. b)	b) przedmiotowe informacje nie spełniają już wymogów określonych w art. 2 pkt 1 z przyczyn, za które pozwany nie odpowiada.	N		Uzasadnienie j.w.	
Art. 11 ust. 4	Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy sądowe mogły uzależnić wprowadzenie środków, o których mowa w art. 10, od złożenia przez wnioskodawcę odpowiedniego zabezpieczenia lub równoważnej gwarancji w celu zapewnienia rekompensaty za wszelkie szkody poniesione przez pozwanego oraz, w stosownych przypadkach, przez wszystkie inne osoby dotknięte przez te środki.	T	Art. 739 k.p.c.	Wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia sąd może uzależnić od złożenia przez uprawnionego kaucji na zabezpieczenie roszczeń obowiązanego lub, stosownie do okoliczności, innych osób, powstałych w wyniku wykonania postanowienia o zabezpieczeniu. Z kaucji tej będzie przysługiwało obowiązanemu, lub, stosownie do okoliczności, innym osobom dotkniętym wykonaniem postanowienia o zabezpieczeniu, pierwszeństwo zaspokojenia przed innymi należnościami zaraz po kosztach egzekucyjnych.	
Art. 11 ust. 5	W przypadku gdy środki, o których mowa w art. 10 zostają uchylone na podstawie ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu, w przypadku gdy upadają one na skutek jakiegokolwiek działania lub zaniechania wnioskodawcy, lub w przypadku gdy stwierdzono następnie, że nie miało miejsca bezprawne pozyskanie, wykorzystywanie lub ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa i nie pojawiło się zagrożenie wystąpienia takiego czynu, właściwe organy sądowe mogą zasądzić od wnioskodawcy, na żądanie	N		Implementację przepisu zapewnia już obowiązujący art. 746 k.p.c.	

	<p>pozwanego lub poszkodowanej osoby trzeciej, odpowiednią rekompensatę na rzecz pozwanego lub poszkodowanej osobie trzeciej za wszelkie szkody poniesione w wyniku zastosowania tych środków.</p> <p>Państwa członkowskie mogą postanowić, że wniosek o rekompensatę, o której mowa w akapicie pierwszym, jest rozpatrywany w odrębnym postępowaniu sądowym.</p>				
Art. 12 ust. 1	<p>Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku stwierdzenia bezprawnego pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa w orzeczeniu sądowym co do istoty sprawy właściwe organy sądowe mogły - na żądanie wnioskodawcy - nakazać zastosowanie wobec sprawcy naruszenia co najmniej jednego z poniższych środków:</p>	N			Implementację zapewnia art. 18 ust. 1 u.z.n.k.
Art. 12 ust. 1 lit. a)	a) zaprzestanie lub, w zależności od przypadku, zakaz wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa	N			Uzasadnienie j.w.
Art. 12 ust. 1 lit. b)	b) zakaz produkcji, oferowania, wprowadzania do obrotu lub użytkowania towarów stanowiących naruszenie prawa, bądź zakaz przywozu, wywozu lub przechowywania towarów stanowiących naruszenie do tych celów;	N			Uzasadnienie j.w.
Art. 12 ust. 1 lit. c)	c) przyjęcie stosownych środków naprawczych w odniesieniu do towarów stanowiących naruszenie;	N			Uzasadnienie j.w.
Art. 12 ust. 1 lit. d)	d) zniszczenie - w całości lub częściowo - wszelkich dokumentów, przedmiotów, materiałów, substancji lub plików elektronicznych obejmujących bądź wykorzystujących tajemnicę przedsiębiorstwa lub, w stosownych przypadkach, dostarczenie wnioskodawcy całości lub części tych dokumentów, przedmiotów, materiałów, substancji i plików elektronicznych.	N			Uzasadnienie j.w.
Art. 12 ust. 2	Środki naprawcze, o których mowa w ust. 1 lit. c), obejmują:	N			Implementację zapewnia art. 18 ust. 2 u.z.n.k.
Art. 12 ust. 2 lit. a)	a) wycofanie z rynku towarów stanowiących naruszenie;	N			Uzasadnienie j.w.

Art. 12 ust. 2 lit. b)	b) pozbawienie towarów stanowiących naruszenie cech naruszenia;	N		. Uzasadnienie j.w.
Art. 12 ust. 2 lit. c)	c) zniszczenie towarów stanowiących naruszenie lub, w stosownych przypadkach, wycofanie ich z obrotu, pod warunkiem że takie wycofanie nie zagraża ochronie przedmiotowej tajemnicy przedsiębiorstwa.	N		Uzasadnienie j.w.
Art. 12 ust. 3	Państwa członkowskie mogą wprowadzić przepisy przewidujące, że w przypadku nakazu wycofania z rynku towarów stanowiących naruszenie ich właściwe organy sądowe mogą nakazać, na żądanie posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa, przekazanie towarów posiadaczowi lub organizacjom charytatywnym.	N		Implementacja nie jest wymagana – przepis ma charakter fakultatywny.
Art. 12 ust. 4	4. Właściwe organy sądowe nakazują, aby środki, o których mowa w ust. 1 lit. c) i d), zostały przeprowadzone na koszt sprawy naruszenia, chyba że istnieją szczególne powody, aby tego nie robić. Środki te nie wpływają na roszczenia odszkodowawcze, jakie mogą przysługiwać posiadaczowi tajemnicy przedsiębiorstwa z tytułu bezprawnego pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa.	N		Implementację zapewnia art. 770 kpc, regulujący zasady zwrotu kosztów postępowania egzekucyjnego na rzecz wierzyciela.
Art. 13 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, by przy rozpatrywaniu wniosku o wydanie nakazów sądowych lub o przyjęcie środków naprawczych przewidzianych w art. 12 oraz przy ocenie ich proporcjonalności właściwe organy sądowe były zobowiązane do uwzględnienia konkretnych okoliczności danej sprawy, wraz z oceną, w stosownych przypadkach:	N		Implementacja nie jest konieczna – wymagany cel jest już osiągnięty przez przepisy ustawy z 17 listopada 1965 r. – Kodeks postępowania cywilnego.
Art. 13 ust. 1 akapit 1 lit. a)	a) wartości i innych cech szczególnych tajemnicy przedsiębiorstwa;	N		Uzasadnienie j.w.
Art. 13 ust. 1 akapit 1 lit. b)	b) środków podjętych w celu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa;	N		Uzasadnienie j.w.
Art. 13 ust. 1 akapit 1 lit. c)	c) udziału sprawy naruszenia w pozyskiwaniu, wykorzystywaniu lub ujawnianiu tajemnicy przedsiębiorstwa;	N		Uzasadnienie j.w.

Art. 13 ust. 1 akapit 1 lit. d)	d) skutku bezprawnego wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa;	N		Uzasadnienie j.w.	
Art. 13 ust. 1 akapit 1 lit. e)	e) uprawnionych interesów stron oraz wpływu, jaki przyjęcie lub odrzucenie środków mogłoby mieć dla stron;	N		Uzasadnienie j.w.	
Art. 13 ust. 1 akapit 1 lit. f)	f) uprawnionych interesów osób trzecich;	N		Uzasadnienie j.w.	
Art. 13 ust. 1 akapit 1 lit. g)	g) interesu publicznego;	N		Uzasadnienie j.w.	
Art. 13 ust. 1 akapit 1 lit. h)	h) ochrony praw podstawowych.	N		Uzasadnienie j.w.	
Art. 13 ust. 1 akapit 2	Jeżeli właściwe organy sądowe ograniczają czas stosowania środka, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. a) i b), okres ten musi być wystarczający do usunięcia wszelkich korzyści handlowych lub gospodarczych, jakie sprawca naruszenia mógł uzyskać w wyniku bezprawnego pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa.	N		Uzasadnienie j.w.	
Art. 13 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, aby na żądanie pozwanego środki, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. a) i b), zostały uchylone lub w inny sposób przestały obowiązywać, jeżeli przedmiotowe informacje przestały spełniać wymogi określone w art. 2 pkt 1 z przyczyn, za które pozwany nie odpowiada bezpośrednio lub pośrednio.	N		Brak konieczności przyjęcia szczególnych przepisów implementujących. Wymagana przez omawiany przepis dyrektywy ochrona pozwanego może być w polskim systemie prawnym realizowana przy wykorzystaniu dwóch już istniejących instrumentów prawa procesowego – powództwa przeciwegzekucyjnego z 840 pkt 2 k.p.c. oraz powództwa o ustalenie z art. 189 k.p.c.	
Art. 13 ust. 3 akapit 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby na żądanie osoby, która może podlegać środkom przewidzianym w art. 12, właściwy organ sądowy mógł zarządzić wypłacenie rekompensaty pieniężnej na rzecz poszkodowanego zamiast stosowania tych środków, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:	T	Art. 18 ust. 4 u.z.n.k.	W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11, sąd zamiast uwzględnienia żądania określonego w ust. 1 pkt 1 może, na wniosek pozwanego, zobowiązać go do zapłaty na rzecz powoda stosownego wynagrodzenia za korzystanie z informacji, nie dłużej jednak, niż do ustania stanu tajemnicy, jeżeli: 1) pozwany w chwili wykorzystywania lub	

Art. 13 ust. 3 akapit 1 lit. a)	a) dana osoba w momencie wykorzystywania lub ujawniania nie wiedziała ani nie miała powodu, by w danych okolicznościach wiedzieć, że tajemnicę przedsiębiorstwa uzyskano od innej osoby, która bezprawnie wykorzystywała lub ujawniała tajemnicę przedsiębiorstwa;	T	ujawniania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie wiedział, ani przy zachowaniu należytej staranności nie mógł wiedzieć, że informacje te pozyskano od osoby, która je wykorzystywała lub ujawniła w okolicznościach określonych w art. 11 ust. 4;	
Art. 13 ust. 3 akapit 1 lit. b)	b) wprowadzenie przedmiotowych środków spowodowałoby dla takiej osoby niewspółmierne szkody; oraz	T	2) uwzględnienie żądania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 spowodowałoby dla pozwanego niewspółmierne szkody;	
Art. 13 ust. 3 akapit 1 lit. c)	c) rekompensata pieniężna dla poszkodowanego wydaje się stosunkowo zadowalająca	T	3) zobowiązanie do zapłaty wynagrodzenia nie narusza uzasadnionego interesu powoda.	
Art. 13 ust. 3 akapit 2	W przypadku nakazania rekompensaty pieniężnej zamiast środków, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. a) i b), taka rekompensata pieniężna nie jest wyższa niż suma opłat licencyjnych lub honorariów, które byłyby należne w razie wystąpienia przez tę osobę z wnioskiem o zezwolenie na wykorzystywanie przedmiotowej tajemnicy przedsiębiorstwa przez okres, w którym wykorzystywanie tajemnicy przedsiębiorstwa byłoby zabronione.	N	Implementacja realizowana przez art. 415 k.c. w zw. z art. 18 ust. 1 pkt 4 u.z.n.k.	
Art. 14 ust. 1 akapit 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby na żądanie poszkodowanego właściwe organy sądowe nakazały sprawcy naruszenia, który wiedział lub powinien był wiedzieć, że dokonywał bezprawnego pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa, wypłatę odszkodowania na rzecz posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa w wysokości odpowiedniej do szkody faktycznie poniesionej w wyniku bezprawnego pozyskania, wykorzystywania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa.	N	Ograniczenie odpowiedzialności pracowników zawarte jest w art. 119 kodeksu pracy.	
Art. 14 ust.1 akapit 2	Państwa członkowskie mogą ograniczyć odpowiedzialność za szkody spowodowane przez pracowników wobec swoich pracodawców wskutek bezprawnego pozyskania, wykorzystywania lub ujawnienia tajemnicy pracodawcy, gdy pracownicy	N	Przepis nie wymaga implementacji – nie jest obligatoryjny.	

	działali nieumyślnie.		N	Realizację celu dyrektywy zapewnia już art. 415 kc w związku z art. 18 ust. 1 pkt 4 uznh.
Art. 14 ust. 2 akapit 1	Przy ustalaniu wysokości odszkodowania, o którym mowa w ust. 1 właściwe organy sądowe uwzględniają wszystkie odpowiednie czynniki takie jak poniesione przez poszkodowanego negatywne skutki ekonomiczne, łącznie z utraconymi korzyściami, wszelkie nieuczciwe korzyści osiągnięte przez sprawcę naruszenia oraz, w stosownych przypadkach, elementy inne niż czynniki ekonomiczne, takie jak np. szkodę niemajątkową, jaką poniósł posiadacz tajemnicy przedsiębiorstwa w wyniku bezprawnego pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa.	Art. 18 ust. 5 u.z.n.k.	T	W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11, uprawniony może żądać, zamiast odszkodowania określonego w ust. 1 pkt 4, naprawienia szkody przez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu, które byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego przedsiębiorcę zgody na korzystanie z informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.
Art. 14 ust. 2 akapit 2	Właściwe organy sądowe mogą alternatywnie, w stosownych przypadkach, ustalić wysokość odszkodowania, jako płatność ryczałtową na podstawie co najmniej takich elementów jak wysokość opłat licencyjnych lub honorariów, jakie byłyby należne w razie wystąpienia przez sprawcę naruszenia o zezwolenie na wykorzystywanie przedmiotowej tajemnicy przedsiębiorstwa.	Art. 18 ust. 3 u.z.n.k.	T	W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11, sąd na wniosek uprawnionego może zobowiązać pozwanego do podania do publicznej wiadomości informacji o wyroku albo treści wyroku, w oznaczony sposób i w oznaczonym zakresie, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na okoliczności dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, w szczególności sposobów dokonania czynu, wartość informacji, których dotyczył czyn, skutek czynu oraz prawdopodobieństwo dokonania czynu nieuczciwej konkurencji w przyszłości, a w przypadku, jeżeli pozwanym jest osoba fizyczna - jeżeli dodatkowo nie sprzeciwia się temu uzasadniony interes pozwanego, w szczególności względem na ochronę jego dóbr osobistych.
Art. 15 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, by w ramach postępowania sądowego wszczętego z powodu bezprawnego pozyskania, wykorzystywania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa właściwe organy sądowe mogły, na żądanie wnioskodawcy i na koszt sprawcy naruszenia, nakazać zastosowanie odpowiednich środków w celu podania orzeczenia do publicznej wiadomości, łącznie z publikacją orzeczenia w całości lub w części.		N	
Art. 15 ust. 2	Wszystkie środki, o których mowa w ust. 1 niniejszego			

	artykułu, zachowują poufność tajemnic przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 9.				
Art. 15 ust. 3	<p>Przy podejmowaniu decyzji o zastosowaniu środka wskazanego w ust. 1 oraz przy ocenie jego proporcjonalności właściwe organy sądowe uwzględniają, w stosownych przypadkach, wartość tajemnicy przedsiębiorstwa, postępowanie sprawcy naruszenia podczas pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa, skutek bezprawnego wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa oraz prawdopodobieństwo dalszego bezprawnego wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa przez sprawcę naruszenia.</p> <p>Właściwe organy sądowe uwzględniają również, czy informacja na temat sprawy naruszenia pozwalała zidentyfikować osobę fizyczną a jeżeli tak jest to, czy opublikowanie tej informacji byłoby uzasadnione, w szczególności w świetle ewentualnego naruszenia prywatności i dobrego imienia sprawcy naruszenia przez taki środek.</p>	T	Art. 18 ust. 3 u.z.n.k.	<p>W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11, sąd na wniosek uprawnionego może zobowiązać pozwanego do podania do publicznej wiadomości informacji o wyroku albo treści wyroku, w oznaczony sposób i w oznaczonym zakresie, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na okoliczności dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, w szczególności sposób dokonania czynu, wartość informacji, których dotyczył czyn, skutek czynu oraz prawdopodobieństwo dokonania czynu nieuczciwej konkurencji w przyszłości, a w przypadku, jeżeli pozwanym jest osoba fizyczna - jeżeli dodatkowo nie sprzeciwia się temu uzasadniony interes pozwanego, w szczególności względ na ochronę jego dóbr osobistych.</p>	
Art. 16 akapit 1	Państwa członkowskie zapewniają właściwym organom sądowym możliwość nałożenia kar na każdą osobę, która nie stosuje się do środków przyjętych zgodnie z art. 9, 10 i 12 lub odmawia ich stosowania.	T	Art. 23 ust. 3 u.z.n.k.	<p>Karze określonej w ust. 1 podlega kto ujawnia lub wykorzystuje informację stanowiącą tajemnicę przedsiębiorstwa, z którą zapoznał się biorąc udział w rozprawie lub innych czynnościach postępowania sądowego dotyczącego roszczeń z tytułu czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11 albo poprzez dostęp do akt takiego postępowania, jeżeli w postępowaniu tym została wyłączona jawność rozprawy.</p>	
Art. 16 akapit 2	Przewidziane kary obejmują możliwość nałożenia okresowych kar pieniężnych w przypadku niedostosowania się do środka przyjętego na podstawie art. 10 i 12.	N		<p>Implementację zapewniają art. 1049 i 1050 k.p.c. o egzekucji świadczeń niepieniężnych.</p>	
Art. 16 akapit 3	Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.	N		<p>Przepis ogólny – nie wymaga implementacji.</p>	

Art. 17	<p>W celu wspierania współpracy, w tym wymiany informacji, między państwami członkowskimi oraz państwami członkowskimi a Komisją każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jednego korespondenta krajowego odpowiedzialnego za wszelkie kwestie związane z wdrażaniem środków przewidzianych w niniejszej dyrektywie. Każde państwo członkowskie przekazuje dane korespondenta lub korespondentów krajowych pozostałym państwom członkowskim i Komisji.</p>	N	Przepis techniczny – dotyczy współpracy państw członkowskich z KE na etapie implementacji dyrektywy.	
Art. 18 ust. 1	<p>Do dnia 9 czerwca 2021 r. Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej przygotowuje - w kontekście działalności europejskiego obserwatorium do spraw naruszeń praw własności intelektualnej - wstępne sprawozdanie na temat tendencji w sporach sądowych wszczynanych na podstawie niniejszej dyrektywy w związku z bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem lub ujawnianiem tajemnic przedsiębiorstwa.</p>	N	Przepis techniczny – adresowany do EUIPO.	
Art. 18 ust. 2	<p>Do dnia 9 czerwca 2022 r. Komisja sporządzi sprawozdanie okresowe w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy i przedstawi je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W sprawozdaniu tym w należyty sposób należy uwzględnić sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>Sprawozdanie okresowe powinno zawierać w szczególności analizę ewentualnych skutków stosowania niniejszej dyrektywy dla badań i innowacji, mobilności pracowników i dla korzystania z prawa do wolności wypowiedzi i informacji.</p>	N	Przepis techniczny – adresowany do KE.	
Art. 18 ust. 3	<p>Do dnia 9 czerwca 2026 r. Komisja przeprowadzi ocenę wpływu niniejszej dyrektywy i przedstawi sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p>	N	Przepis techniczny – adresowany do KE.	

Art. 19 ust. 1 akapit 1	Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 9 czerwca 2018 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych środków.	T	Art. 4	Ustawa wchodzi w życie z dniem 9 czerwca 2018 r.	
Art. 19 ust. 1 akapit 2	Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.	T	Przepis do tytułu ustawy	Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2016, str. 1)	
Art. 19 ust. 2	Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		<i>Przepis techniczny.</i>	
Art. 20	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N		<i>Przepis techniczny – vacatio legis.</i>	
Art. 21	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich. Sporządzono w Strasburgu dnia 8 czerwca 2016 r.	N		<i>Przepis techniczny – adresaci dyrektywy.</i>	
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU					
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
Art. 3	W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2017 r., poz. 229 i 1132) w art. 4 pkt 17 otrzymuje brzmienie: „17) tajemnicy przedsiębiorstwa – rozumie się przez to tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r., poz. 1503, z późn. zm.)	Zmiana przepisów u.o.k.i.k. ma charakter wyłącznie techniczny. Zmieniany pkt 17 w art. 4 u.o.k.i.k. zawiera definicję tajemnicy przedsiębiorstwa dla potrzeb przepisów u.o.k.i.k. Jest ona tożsama z definicją tajemnicy przedsiębiorstwa zawartą w przepisach u.z.n.k. Art. 4 pkt 17 u.o.k.i.k. odwołuje się zatem do tego przepisu u.z.n.k., który zawiera definicję tajemnicy przedsiębiorstwa. Ponieważ w wyniku zmian przewidzianych w projektowanej ustawie definicja taka zostanie zawarta w art. 11 ust. 2 u.z.n.k., odesłanie zawarte w art. 4 pkt 17 u.o.k.i.k. powinno dotyczyć art. 11 ust. 2 u.o.k.i.k. (zamiast dotychczasowego odesłania do art. 11 ust. 4 u.o.k.i.k.).			

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Łukasz Piebiak, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Agnieszka Gołaszewska, główny specjalista – sędzia, Agata Srokowska, główny specjalista-sędzia; Departament Legislacyjny, Wydział Europejskiego Prawa Cywilnego, adres e-mail i telefon: Agnieszka.Golaszewska@ms.gov.pl, tel. 22 52 12 384, Agata.Srokowska@ms.gov.pl, tel.22 52 12 617</p>	<p>Data sporządzenia 05.12.2017</p> <p>Źródło: Prawo UE Dyrektywa (UE) 2016/943</p> <p>Nr w wykazie prac UC104</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Obowiązujące obecnie w państwach członkowskich Unii Europejskiej (w tym i w Polsce) przepisy krajowe, dotyczące ochrony niejawnego *know-how* i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskaniem, wykorzystaniem i ujawnianiem tworzą nierówny poziom ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa na obszarze całej Unii Europejskiej. Powyższe różnice mogą zniechęcać przedsiębiorców do podejmowania działalności o charakterze transgranicznym, zwłaszcza w zakresie działalności badawczo – rozwojowej (inwestycji w innowacyjność), z uwagi na obawy związane z wysokim ryzykiem przepadku zwrotu inwestycji w taką działalność w wyniku działań nieuczciwej konkurencji. W konsekwencji może to wywierać negatywny wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego i gospodarek poszczególnych państw członkowskich.

Dążąc do wspólnego rozwiązania powyższego problemu, organy unijne podjęły prace zmierzające do harmonizacji przepisów dotyczących standardów ochrony informacji poufnych przedsiębiorstw, których efektem jest dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego *know-how* i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskaniem, wykorzystaniem i ujawnianiem (dalej powoływanej jako dyrektywa 2016/943/UE).

Należy wskazać, iż obecny stan prawny w Polsce w obszarach, których dotyczy dyrektywa 2016/943/UE odbiega od standardu wyznaczonego w przedmiotowej dyrektywie. Dotyczy to przede wszystkim obszarów prawa konkurencji (naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa jest bowiem czynem nieuczciwej konkurencji), prawa cywilnego procesowego, a także – w zakresie publicznoprawnego egzekwowania obowiązku zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa – prawa karnego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Celem projektowanej ustawy jest transpozycja regulacji zawartych w dyrektywie 2016/943/UE do prawa polskiego, która zgodnie z art. 19 ust. 1 tejże dyrektywy, powinna zostać wykonana przez państwa członkowskie do dnia 9 czerwca 2018 roku.

W świetle założeń dyrektywy, ma ona służyć ustanowieniu minimalnego standardu w zakresie zasad ochrony informacji poufnych przedsiębiorstwa, jako narzędzia zarządzania konkurencyjnością oraz innowacyjnością. Przewiduje zatem model harmonizacji minimalnej – co w procesie implementacji dyrektywy oznacza, iż poziom ochrony informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w poszczególnych państwach członkowskich nie może być niższy, niż

określony w dyrektywie.

Ze względu na specyfikę przedmiotu regulacji, transpozycja musi mieć kompleksowy charakter i dotyczyć kilku obszarów stosunków prawnych. Implikuje to konieczność interwencji legislacyjnej w zakresie materii regulowanej w kilku aktach prawnych:

- ustawie z 16 kwietnia 1993 r. *o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji*¹ (dalej powoływanej jako „u.z.n.k.”),
- ustawie z 17 listopada 1964 r. – *Kodeks postępowania cywilnego*² (dalej powoływanej jako „k.p.c.”),
- ustawie w ustawie z 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (dalej: „u.o.k.i.k.”)³.

W ślad za powyższym, przedkłada się następujące rozwiązania legislacyjne, zawarte w projektowanej ustawie:

a) w zakresie u.z.n.k. :

- projektowane zmiany w art. 11 polegają one na rozszerzeniu definicji czynu nieuczciwej konkurencji o znamię pozyskiwania cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa. Dodatkowo uszczegółowieniu uległa definicja tajemnicy przedsiębiorstwa, głównie w zakresie jej formy (zestawienia i zbioru) oraz dostępności (tajemnica nie może być powszechnie znana osobom, które zwykle zajmują się tym rodzajem informacji lub informacje te są dla nich łatwo dostępne). Ponadto do przepisu dodano projektowane ustępy od 3 do 8, które dopełniają definicję czynu nieuczciwej konkurencji poprzez wskazanie dodatkowych przesłanek, zarówno pozytywnych jak i negatywnych;

- projektowane zmiany w art. 18 wzbogacają wachlarz roszczeń uprawnionego w przypadku dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, między innymi o podanie do publicznej wiadomości informacji o wydaniu wyroku albo treści wyroku czy żądania alternatywnego w stosunku do odszkodowania w postaci zapłaty sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu, które byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego przedsiębiorcę zgody na korzystanie z informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorstwa. Ponadto, przewidziano nowe uprawnienie dla sądu w postępowaniu o czyn nieuczciwej konkurencji w postaci możliwości, na wniosek pozwanego i pod pewnymi warunkami, zobowiązania go do zapłaty na rzecz powoda stosownego wynagrodzenia, zamiast orzekania w przedmiocie roszczeń powoda wymienionych w art. 18 ust. 1 pkt. 1. Rozwiązanie to ma spełniać funkcję swoistego „bezpiecznika” w sytuacji, gdy spełnienie żądań powoda pociągałoby nadmiernie negatywne skutki dla pozwanego, a zapłata owego wynagrodzenia uzasadniona jest sytuacją finansową pozwanego i nie pociągałaby za sobą naruszenia uzasadnionego interesu powoda;

- projektowane zmiany w art. 20 zmierzają w kierunku odsunięcia granicy upływu 3-letniego terminu przedawnienia roszczeń odszkodowawczych, wynikających z czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mówi art. 11 u.z.n.k. do 20 lat od dnia, w którym przestępstwo zostało popełnione - w przypadku czynu nieuczciwej konkurencji, stanowiącego jednocześnie zbrodnię albo występki;

- projektowane zmiany w art. 23 u.z.n.k. penalizują działania podejmowane przez osoby, które wykorzystają lub ujawnią informację stanowiącą tajemnicę przedsiębiorstwa, z którą zapoznali się w związku z udziałem w postępowaniu sądowym dotyczącym czynu nieuczciwej konkurencji, określonego w art. 11 u.z.n.k. lub w związku z lekturą akt takiego postępowania - o ile w postępowaniu tym sąd wyłączył jawność rozprawy. Zakres podmiotowy obejmuje zatem wszystkich uczestników postępowania (strony, pełnomocników, biegłych, tłumaczy, członków składu orzekającego, protokolantów, pracowników sekretariatu sądu), a także takie osoby, które - nie będąc uczestnikami postępowania - uzyskały dostęp do akt (np. w związku z czynnościami z zakresu wizytacji, czy

¹ t.j. Dz.U. z 2003 r. Poz. 1503 ze zm.

² t.j. Dz.U. z 2016 r. Poz. 1822 ze zm.

³ t.j. Dz.U. z 2017 r. Poz. 229 ze zm.

nadzoru administracyjnego, praca naukową, badawczą, czy w wyniku wykazania interesu prawnego). Jednocześnie, znajdzie zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy w postępowaniu została wyłączona jawność rozprawy - co z jednej strony ma stanowić dla uczestników postępowania czytelny sygnał, że rozpoznawane w postępowaniu informacje są informacjami poufnymi, a z drugiej strony - powinno zapobiegać zbyt szerokiej penalizacji.

b) w zakresie k.p.c. :

- projektowana w art. 739 § 1 zmiana polega na wprowadzeniu ochrony osób trzecich w przypadku poniesienia przez nich strat w wyniku wydania postanowienia o zabezpieczeniu roszczeń. Przedłożona regulacja zakłada, iż sąd, mając obecnie możliwość wezwania uprawnionego do złożenia kaucji na zabezpieczenie roszczeń obowiązanego, w projektowanym stanie prawnym miałby możliwość, stosownie do okoliczności, żądać złożenia kaucji na zabezpieczenie roszczeń osób trzecich związanych z wykonaniem zabezpieczenia. W tym samym zakresie podmiotowym została rozszerzona regulacja dotycząca pierwszeństwa zaspokojenia wyżej wspomnianych roszczeń przed innymi należnościami, zaraz po kosztach egzekucyjnych;

- projektowane wprowadzenie art. 755¹ ma na celu ustanowienie nowej instytucji dla obowiązanego w przedmiocie zabezpieczenia w sprawach o czyn nieuczciwej konkurencji w postaci wniosku obowiązanego o zastosowanie zabezpieczenia pieniężnego składanego na rachunku depozytowym Ministra Finansów zamiast ustanawiania zabezpieczenia pod postacią zakazów, nakazów bądź zajęcia rzeczy ruchomych;

c) w zakresie u.o.k.i k.:

- projektowana zmiana art. 4 pkt. 17, zawierająca odesłanie zewnętrzne do projektowanego przepisu art. 11 ust. 2 u.z.n.k w zakresie definicji tajemnicy przedsiębiorstwa, ma na celu wyeliminowanie zbędnych wątpliwości i zachowanie spójności przepisów prawnych.

Przewiduje się, że w efekcie implementacji dyrektywy, w ramach jednolitego rynku wewnętrznego przedsiębiorcy, wynalazcy, badacze i twórcy będą mogli działać w ramach takich samych podstaw. Unia Europejska zostanie bowiem „wyposażona” w jasne, wspólne i zbalansowane struktury prawne, które mają zniechęcać nieuczciwą konkurencję oraz ułatwić współpracę w innowacji i dzieleniu się wartościami *know-how*, co uczyni Unię Europejską silniejszym i bardziej konkurencyjnym rynkiem gospodarczym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie jest możliwe wskazanie rozwiązań implementujących dyrektywę 2016/943/UE, objętych przepisami prawa wewnętrznego w innych krajach (dyrektywa została opublikowana 8 czerwca 2016 r., a termin jej implementacji przez państwa członkowskie upływa 9 czerwca 2018 r.).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Sądy powszechne	11 SA 45SO 318 SR	Ministerstwo Sprawiedliwości	Nowe przepisy dotyczące nieuczciwej konkurencji w zakresie postępowań m.in. cywilnego. Nowe uprawnienia sądu np. zobowiązanie do złożenia kaucji na zabezpieczenie roszczeń osób trzecich w postępowaniu zabezpieczającym.
Prokuratury: - regionalne, - okręgowe, - rejonowe .	11 45 357	Prokuratura Krajowa	Nowy typ przestępstwa określonego w art. 23 ust. 3 u.z.n.k., polegającego na ujawnieniu lub wykorzystaniu informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, z którą sprawca zapoznał się w związku z udziałem

			w postępowaniu sądowym dotyczącym czynu nieuczciwej konkurencji, określonego w art. 11 u.z.n.k. lub w związku z lekturą akt takiego postępowania - o ile w postępowaniu tym sąd wyłączył jawność rozprawy.
Przedsiębiorcy: - przedsiębiorcy państwowi, - spółki prawa handlowego, - spółdzielnie, - jednoosobowe działalności gospodarcze	143 524.879 17.670 2.990.653	GUS	Zwiększenie ochrony prawnej w zakresie działań nieuczciwej konkurencji na płaszczyźnie prawa karnego oraz prawa cywilnego. Nowe uprawnienia w zakresie dochodzenia roszczeń o czyn nieuczciwej konkurencji.
Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta	1		Zmiany w zakresie procedur stosowanych w postępowaniach przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumenta w zakresie ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa z powodu zmiany definicji legalnej tajemnicy przedsiębiorstwa.
Ministerstwo Finansów	1		Wykorzystanie rachunku depozytowego Ministerstwa Finansów w postępowaniu zabezpieczającym na mocy projektowanego wprowadzenia art. 755 ¹ k.p.c.
Społeczeństwo	38 424 000 (stan na styczeń 2017)	GUS	Zwiększenie ochrony interesu osób trzecich w postępowaniu zabezpieczającym poprzez projektowane zmiany art. 739 k.p.c.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy zostanie zamieszczony w Biuletynie informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny oraz na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości, stosownie do wymogów art. 5 ustaw z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (tekst jedn. Dz.U. 2017 r. Poz. 248).

Planowane konsultacje społeczne projektu obejmują następujące podmioty:

1. Pracodawcy RP
2. Konfederacja Lewiatan
3. Polska Rada Biznesu
4. Business Centre Club
5. Krajowa Izba Gospodarcza
6. Związek Rzemiosła Polskiego
7. NSZZ „Solidarność”
8. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
9. Forum Związków Zawodowych
10. Krajowa Izba Radców Prawnych
11. Naczelna Rada Adwokacka

12. Krajowa Rada Notarialna
13. Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”
14. Themis Stowarzyszenie Sędziów
15. Stowarzyszenie Notariuszy RP
16. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych
17. Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości.

Nadto, projekt zostanie przedstawiony, celem zaopiniowania, Sądowi Najwyższemu, Sądom Apelacyjnym, Krajowej Radzie Sądownictwa, Prokuratorowi Krajowemu, Prokuratorii Generalnej, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych.

Czas trwania konsultacji – 3 tygodnie, a w odniesieniu do członków Rady Dialogu Społecznego – miesiąc.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	<i>Łącznie (0-10)</i>	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	Procedowana ustawa może spowodować skutki finansowe dla budżetu państwa w części 15 – Sądy powszechne, części 37 – Sprawiedliwość oraz części 88 – Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury.
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Zgodnie z projektowanym art. 1 pkt 4 ustawy, do u.z.n.k zostanie wprowadzony nowy typ czynu zabronionego, określonego w art. 23 ust. 3 u.z.n.k., statuującego przestępstwo sprowadzające się do ujawnienia lub wykorzystania informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorstwa, z którą sprawca zapoznał się w związku z udziałem w postępowaniu sądowym dotyczącym czynu nieuczciwej konkurencji, określonego w art. 11 u.z.n.k. lub w związku z lekturą akt takiego postępowania - o ile w postępowaniu tym sąd wyłączył jawność rozprawy. Za przestępstwo to grozić będzie kara grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Obecnie nie jest możliwe bliższe oszacowanie kosztów związanych z wprowadzeniem tego typu regulacji.</p> <p>Należy jednak zwrócić uwagę, iż projektowany przepis jest, ze względu na przedmiot ochrony oraz znamiona czynu zabronionego, zbliżony do art. 241 k.k. W latach 1999-2016 stwierdzono 281 czynów wypełniających znamiona art. 241 k.k. Należy oczekiwać, że liczba przestępstw wynikających z projektowanego art. 23 ust. 3 u.z.n.k. będzie kształtować się na podobnym, niskim poziomie.</p>
--	--

Warto zauważyć, iż liczba przestępstw przewidzianych projektowanym przepisem uzależniona będzie od liczby postępowań o naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa, na którą z kolei wywierać będą wpływ szerokie wyłączenia określonych zachowań z kręgu czynów nieuczciwej konkurencji, polegających na ujawnieniu lub wykorzystaniu informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, które to wyłączenia są przewidziane w proj. art. 11 ust. 7 i 8 *ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji*.

Dostrzeżenia wymaga przy tym fakt, iż liczba popełnionych przestępstw podlegających kwalifikacji z nowego przepisu może istotnie odbiegać od liczby przestępstw zgłoszonych organom ścigania, z uwagi na stanowisko pokrzywdzonego przedsiębiorcy, który niejednokrotnie może uznać, iż ujawnienie faktu popełnionego na jego szkodę przestępstwa jest sprzeczne z jego interesem. Ściganie czynów wypełniających znamiona nowego typu przestępstwa w praktyce nie będzie natomiast możliwe bez współdziałania ze strony pokrzywdzonego przedsiębiorcy.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2017 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowana regulacja, ze względu na swój cel – zwiększenie ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, którą stanowią informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne oraz inne posiadające wartość gospodarczą, będzie miała ograniczony wpływ na sektor dużych przedsiębiorstw w stosunku do MŚP, których konkurencyjność nie opiera się w takim stopniu na innowacyjności. Z uwagi na duży udział w danym rynku oraz wynikającą z niego monopolistyczną przewagę oraz większe zasoby finansowe, duże przedsiębiorstwa opierają swoją konkurencyjność w głównej mierze na innych działaniach, np. marketingu. Wpływ ten natomiast będzie znaczny z uwagi na fakt, iż wprowadzane projektowaną ustawą przepisy będą tożsame z tymi, które od 9 czerwca 2018 roku będą obowiązywać w całej Unii Europejskiej. W wyniku powyższego, przewiduje się zwiększenie inwestycji w działalność badawczo – rozwojową ze względu na zmniejszenie ryzyka wycieku efektów tej działalności, równoznacznej w zasadzie z niską lub zerową stopą zwrotu z tejże inwestycji. To z kolei przyczyni się do zauważalnego wzrostu konkurencyjności przedsiębiorstw oraz ogólnego rozwoju technologicznego.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Główny wpływ projektowanej regulacji będzie w największej mierze dostrzegalny właśnie w grupie podmiotów MŚP, których konkurencyjność w przeważającym stopniu opiera się na innowacyjności, polegających na rozwiązaniach tańszych i bardziej wydajnych niż tych, stosowanych przez konkurencję, co przekłada się na spadek kosztów produkcji i w konsekwencji idealny z punktu						

		widzenia konsumenta efekt – spadek cen oraz wzrost jakości proponowanego produktu lub usług. Innym możliwym efektem wzrostu innowacyjności przedsiębiorstwa jest również wzrost płac pracowników. Pewnym natomiast jest fakt, iż wzrost innowacyjności przekłada się w skali globalnej na wzrost konkurencyjności całej gospodarki. Projektowane regulacje, zmierzając do zwiększenia i harmonizacji na terenie UE przepisów o ochronie tajemnicy przedsiębiorstwa, będą stanowiły z pewnością bodziec dla podmiotów sektora MŚP do zwiększenia inwestycji na działalność badawczo – rozwojową, z uwagi na zmniejszenia ryzyka związanego z tego typu działalnością.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- tak
 nie
 nie dotyczy

- zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

- zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektryzacji.

- tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

- środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: ...

- demografia
 mienie państwowe

- informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Projekt nie będzie oddziaływał na przedmiotowe obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewiduje się wejście w życie ustawy z dniem 9 czerwca 2018 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja stosowania przyszłej ustawy nastąpi w kontekście przeglądu funkcjonowania dyrektywy, którą zgodnie z art. 18 dyrektywy KE ma przeprowadzić etapowo, tj.:

1. Do dnia 9 czerwca 2021 r. Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej przygotowuje – w kontekście działalności europejskiego obserwatorium do spraw naruszeń praw własności intelektualnej – wstępne sprawozdanie na temat tendencji w sporach sądowych wszczynanych na podstawie niniejszej dyrektywy w związku z bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem lub ujawnianiem tajemnic przedsiębiorstwa.
2. Do dnia 9 czerwca 2022 r. Komisja sporządzi sprawozdanie okresowe w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy i przedstawia je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W sprawozdaniu tym w należyty sposób należy uwzględnić sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1. Sprawozdanie okresowe powinno zawierać w szczególności analizę ewentualnych skutków stosowania niniejszej dyrektywy dla badań i innowacji, mobilności pracowników i dla korzystania z prawa do wolności wypowiedzi i informacji.
3. Do dnia 9 czerwca 2026 r. Komisja przeprowadzi ocenę wpływu niniejszej dyrektywy i przedstawia sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.do 9 czerwca 2022 r.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

The Impact Assessment Dyrektywy - <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52013SC0471>